75STE JAARGANG No. 9882 VRIJDAG 1 AUGUSTUS 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24 99

HET WESTEN IS VERDEELD

DE GAULLE ziet in voorstel van Engeland gelegenheid tot Russische propaganda

Antwoord van Eisenhower komt vandaag

Londen. — De meningsverschillen tussen de Westelijk „Grote Drie" over een topconferentie zijn donderdag weer eens duidelijk aan de dag getreden.

Terwijl premier MacMillan van Engeland in antwoord op de jongste boodschap van Chroesjtsjef voorstelde de voorgenomen conferentie van regeringsleiders over het Midden-Oosten op twaalf augustus te beginnen — hierin later bijgevallen door de ministers Dulles op een persconferentie te Washington — gaf de Franse eerste-minister De Gaulle de voorkeur aan de achttiende augustus. Hij voegde hier echter aan toe dat hij bereid was, elk ander voor de betrokken partij- en aanvaardbaar tijdstip te zullen accepteren.

Ook wat de plaats van samenkomst betreft lopen de meningen uiteen. MacMillan gaf te kennen dat de bijeenkomst overal zou kunnen worden gehouden. Minister Dulles verklaarde nadrukkelijk dat de V.S. niet met een vergadering te Moskou zouden kunnen instemmen, gezien de schandelijke betogingen die onlangs voor het Amerikaanse ambassadegebouw te Moskou zijn gehouden. Premier De Gaulle tenslotte sprak zich uit voor Geneve, maar hij voegde hieraan toe, dat „elke stad in Europa" voor hem aanvaardbaar zou zijn.

Over de voorbereiding van een topconferentie zei MacMillan dat dit een kwestie voor de Veiligheidsraad was. Zoals bekend hebben Engeland en de V.S. zich uitgesproken voor een topconferentie in de Veiligheidsraad. De Gaulle verklaarde daarentegen in zijn antwoord aan Chroesjtsjef opnieuw, dat men een bijeenkomst van de Veiligheidsraad niet moet verwarren met een conferentie van regeringsleiders. Blijkens een uitlating van haar minister van voorlichting Soustelle voelt de Franse regering er zelfs niet voor, dat secretaris-generaal Hammarskjoeld een topconferentie van de grote mogendheden bijwoont.

Men gelooft in Parijs niet, dat het mogelijk zal zijn zodanige waarborgen te krijgen, waardoor de Amerikaanse en Engelse troepen uit Libanon en Jordanië kunnen worden teruggetrokken, zonder het complex van problemen in het Midden-Oosten met Rusland te bespreken. Men meent daarentegen, dat de beraadslagingen in de Veiligheidsraad, vooruitlopende een afspraak met Rusland, slechts zullen leiden tot een bittere woordenwisseling of dat het bedrijven van propaganda de hoofdtaak zal worden, zonder dat de mogendheden zich zullen bezig houden met de onmiddellijke vraagstukken.

Men gelooft te Parijs, dat men een zuiver onderscheid moet maken tussen een bijeenkomst van de Veiligheidsraad en een topconferentie.

Frankrijk, zo merkt men te Parijs op, is geenszins afkerig van de Verenigde Naties. Men kan zich best een nieuwe vergadering van de Veiligheidsraad indenken over de Libanese en Jordaanse kwestie, ofschoon de Raad tot dusver er niet in geslaagd is concrete resultaten te bereiken.

Maar in dit geval is het niet nodig, dat de hoofden der regeringen op reis gaan om dit probleem in een nieuwe vergadering van de Raad te bespreken en zelfs indien de Raad erin zou slagen de urgentste problemen te regelen, sluit dit geenszins een topconferentie uit, die bij een verzoening de standpunten de stabiliteit in het Midden-Oosten zou kunnen verzekeren.

NIKITA CHROESJTSJEF
......heeft de twistappel alweer sukses......

MacMillan vraagt CYPRUS geweldddaden te stoppen

Londen. — Premier MacMillan van Engeland heeft via pers en radio de bevolking van Cyprus opgewekt de geweldddaden te staken. Een dergelijke oproep is al eerder uitgegaan van de Griekse premier Caramanlis.

Dr. Martin Vegas voorgesteld als candidaat voor presidentsverkiezing in Venezuela

Caracas. — Gisteren heeft de partij voor republikeinse eenheid in Venezuela, die onlangs door 130 personen is opgericht, de kandidatuur voorgesteld van dr. Martin Vegas voor het presidentschap van de republiek. Dit geschiedde tijdens een bijeenkomst van de voornaamste politieke partijen in Venezuela. Het voorstel vond een gunstig onthaal bij de vertegenwoordigers op deze vergadering van de Democratische Republikeinse Unie en van de christen-democraten.

De belangrijke partij voor „Democratische Actie" zal de kandidatuur ter sprake brengen op een binnenkort te houden vergadering van haar nationaal comité.

Dr. Martin Vegas, 61 jaar, is een bekend specialist in huidziekten en heeft zijn loopbaan gewijd aan onderzoekingen op het gebied van de melaatsheid.

Communistische Chinezen bereid voor het Arabische volk te vechten

Hongkong. — Duizenden gedemobiliseerde communistisch-Chinese „vrijwilligers" hebben bij betogingen zich bereid verklaard voor het Arabische volk te vechten, aldus meldde het persbureau Nieuw China. Alleen al in Peking hadden 100.000 vrijwilligers bijeenkomsten gehouden. Op soortgelijke bijeenkomsten in Sjanghai is gezegd, dat als de Amerikaanse en Britse imperialisten niet onmiddellijk het Midden-Oosten verlaten, de vrijwilligers de wapens willen opnemen om het Arabische volk en de wereldvrede te verdedigen.

Nieuw China meldde ook, dat de militaire commissie van het centrale comité van de Chinese communistische partij besprekingen heeft besloten over de nationale defensie, in het licht van de huidige internationale toestand.

EISENHOWER antwoordt — CHROESJTSJEF —

Washington — President Eisenhower heeft premier Cchroesjtsjef vandag schriftelijk meegedeeld, dat hij zijn vaste vertewoordiger in de Veiligheidsraad opdracht zal geven om een speciale topvergadering op of omstreeks 12 augustus te verzoeken. Als een dergelijke vergadering tot stand komt, aldus de brief, hoop ik die bij e wonen en ik hoop, dat U dit ook zult doen. De V. S. hebben geen bezwaar tegen een vergadering buiten New York, als het maar niet in Moskou is.

Kroonprins Charles van Engeland werd door zijn moeder, koningin Elizabeth, tot Prins van Wales benoemd, in de kerk te Headley. Na de plechtigheid verliet hij als de Prins van Wales de kerk op weg naar Cheam-school.

Amerikaanse mariniers in de Libanon.
Soms is er een incidentje, waarbij een Amerikaanse soldaat wordt betrokken, zoals in dit geval, waar een G.I.door zijn meerdere wordt berispt. Hij had wat al te vlug met zijn geweer klaar gestaan. Er viel een schot, maar er gebeurde niets ernstigs. De soldaat kreeg een standje en daarna ging alles weer rustig zijn gang.

Verkiezing van Sjehab tot President van LIBANON in V.S. toegejuicht

Binnenkort erkenning van nieuwe regering van Irak te verwachten

Washington. — De verkiezing van general Foead Sjehab tot president van Libanon is te Washington met instemming ontvangen. Men verheelt zich in bevoegde Amerikaanse kringen niet, dat daarmee alle problemen, die in de afgelopen twee maanden door de Libanese Crisis zijn opgeworpen, ook meteen zijn opgeruimd, maar de voornaamste hinderpaal is thans overkomen.

Men sluit in deze kringen evenmin de mogelijkheid uit, dat enkele verstokte opstandige elementen gedurende enige tijd zullen weigeren de wapens neer te leggen, maar over het algemeen gelooft men, dat men in de komende dagen een herstel van de rust kan verwachten.

Men vraagt zich tegelijkertijd af, of de verkiezing van generaal Sjehab de spoedige terugtrekking der Amerikaanse troepen, die op dringend verzoek van president Sjamoen werden gezonden, mogelijk maakt. Volgens inlichtingen uit goede bron zal de Amerikaanse regering zich houden aan de belofte, die door president Eisenhower werd gedaan bij het bekendmaken van zijn besluit om gunstig op het Libanese verzoek te antwoorden, dat de Amerikaanse troepen zouden worden teruggetrokken zodra de autoriteiten de wens daartoe te kennen hebben gegeven.

Niettemin wordt er rekening mee gehouden, dat de Amerikaanse regering, teneinde de Amerikaanse troepen in Jordanië niet „kwetsbaar" te laten, tenminste een deel van hun troepen in Libanon zal achterlaten zolang de toestand te Amman niet gestabiliseerd is.

Volgens bepaalde berichten te Washington zouden de Verenigde Staten aan Engeland de verzekering hebben gegeven, dat zij hun logistieke steun aan de Engelse troepen in Jordanië zouden voortzetten zelfs na de ontruiming van de Amerikaanse mariniers uit Libanon. Een en ander doet vermoeden, dat de evacuatie der Amerikaanse troepen niet afhankelijk is van de toestand in Jordanië.

De toestand in Irak schijnt ook een rol te spelen op de Amerikaanse houding. De Verenigde Staten zullen vermoedelijk zeer binnenkort de erkenning van de nieuwe Iraakse regering bekendmaken. Uit dit besluit maken diplomatieke waarnemers te Washington op, dat de regering te Washington van mening is, dat de nieuwe bewindvoerder in Irak geen gevaar voor Jordanië opleveren.

Men is in gezaghebbende Amerikaanse kringen trouwens van mening, dat de erkenning van de Iraakse republiek het beste middel is, waarmee Washington de Russische beschuldigingen, dat de Verenigde Staten en hun Westerse bondgenoten een aanval tegen Irak beramen, kunnen logenstraffen.

—:—

Brussel. — De Belgische regering heeft besloten de 125-ste jaardag van de Belgische onafhankelijkheid op elf november als plechtig te doen vieren.

Italiaanse rechtbank sprak LADY DOCKER vrij

Napels. — Een rechtbank te Napels heeft Lady Norah Docker vrijgesproken van beschuldigingen, dat zij in augustus 1956 een Italiaanse Douane-ambtenaar heeft beledigd en zich schuldig heeft gemaakt aan openbare dronkenschap. De openbare aanklager had vier maanden en tien dagen gevangenisstraf geëist. Volgens de rechters is Lady Docker vrijgesproken wegens gebrek aan bewijs.

DULLES licht op Persconferentie Amerikaans standpunt toe

Washington. — Op zijn persconferentie heeft minister Dulles o.a. nog gezegd, dat Eisenhowers antwoord aan Chroesjtsjef vandaag zou worden verzonden.

In antwoord op een vraag over mogelijke deelneming van India aan een topconferentie in de Veiligheidsraad verklaarde Dulles dat het natuurlijk mogelijk was dit land uit te nodigen, doch hij vestigde de aandacht op de moeilijkheden, die kunnen ontstaan door de wens van vele landen, om aan besprekingen op het hoogste vlak deel te nemen.

Verzoeken, om aan een topconferentie te mogen deelnemen, stromen thans uit alle delen van de wereld binnen, aldus Dulles.

De minister verklaarde te veronderstellen dat Libanon en Jordanie zouden worden uitgenodigd aan topbesprekingen over het Midden-Oosten deel te nemen, doch hij meende dat het, ter wille van een ordelijke gang van zaken, aanbeveling verdiende geen landen aan deze beraadsslagingen te laten deelnemen, die daar niet rechtstreeks bij waren betrokken.

Dulles gaf te kennen, dat de Verenigde Staten de nieuwe Iraakse republiek vermoedelijk in de nabije toekomst zullen erkennen.

Op de vraag of een topconferentie zou doorgaan als generaal De Gaulle er niet voor zou voelen deze bij te wonen, antwoordde de Amerikaanse minister dat z.i. de bijeenkomst zou doorgaan als er enige van de regeringsleiders zouden komen. Hij was er echter van overtuigd dat iedereen ongaarne zou komen, als De Gaulle van oordeel was dat hij niet van de partij kon zijn.

Hij zei niet te weten of het resultaat van de presidentsverkiezing in Libanon van invloed zal zijn op een terugtrekking van de Amerikaanse troepen, dat de verkiezing ordelijk was verlopen, verheugde hem. Uit deze gang van zaken was gebleken, dat de beschuldiging, dat de V.s. in Libanon waren om er voor te zorgen, dat president Sjamoen nog een ambtstermijn aan de regering zou blijven, ongegrond was. Wanneer de Libanese regering om terugtrekking van de Amerikaanse militairen zou vragen, zouden zij zeker het land verlaten.

De minister verklaarde voorts dat de Verenigde Staten niet tegen het Arabische Nationalisme waren gekant en dat zij in feite hadden gewerkt voor groter eenheid onder de Arabische landen.

Hij deelde mee dat er, om indirekt agressie tegen te gaan, onder meer aan wordt gedacht de Verenigde Naties op te dragen een oog te houden op de Radio-uitzendingen der verschillende landen. Wanneer hierin een punt zou worden bereikt, waarop van het ontstaan van indirekte agressie zou kunnen worden gesproken, zou de internationale organisatie hier rapport over moeten uitbrengen.

Aangaande de meningsverschillen tussen de V.S. en Engeland enerzijds en Frankrijk anderzijds over de topconferentie zei Dulles van mening te zijn dat deze niet de basis van de onderlinge betrekkingen raken.

Uit overleg met de stedelijke autoriteiten van New York was hem gebleken, dat er geen reden was om te denken, dat men daar de kwestie van de beveiliging der regeringsleiders niet zou kunnen oplossen ingeval de topconferentie in het hoofdkwartier van de V.N. zou worden gehouden.

In het kader van hetgeen hij te Berde bracht over de indirecte aanval verklaarde de minister nog: „Indien de Sowjet-Unie geen oorlog wenst, kan zij haast niets anders doen dan ermede instemming dat de Verenigde Naties wordt opgedragen de een of andere vorm van toezicht uit te oefenen, om indirecte agressie te voorkomen. Als dit geen opbouwend voorstel is, weet ik niet wat dan wel als zodanig moet worden beschouwd", aldus Foster Dulles. —

President-directeur van Eerste Nederlandse onderscheiden

's-Gravenhage. — In de loop van dit jaar is het 75 jaar geleden dat de Eerste Nederlandsche haar werkzaamheden in België begon, een jaar nadat dit jubileum in Nederland werd gevierd.

De Eerste Nederlandsche is de oudste in België werkende Nederlandse Verzekerings maatschappij.

Ter gelegenheid van dit Belgische jubileum van de NV heeft koning Boudewijn de president directeur van de maatschappij, mr. J. W. Holleman, de hoge onderscheiding van officier in de Belgische kroonorde verleend en daarmede is mr. Holleman de eerste Nederlandse assuradeur, die een dergelijke Belgische onderscheiding ten deel valt.

Vandaag, 1 augustus heeft de Belgische ambassadeur in Nederland in bijzijn van mevrouw Holleman en enkele gasten aan de president directeur van de jubilerende maatschappij de versierselen die bij deze onderscheiding behoren uitgereikt.

DULLES NAAR BRAZILIE

Washington. — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dulles, vertrekt drie augustus naar Brazilië voor een bezoek van twee dagen. De minister keert daarna naar Washington terug.

Murphy vergaderde met de V.S. ambassadeur in Israel

Jeruzalem. — Eisenhower speciale afgezant, Robert Murphy, die een boodschap van de Amerikaanse president aan premier Ben-Goerion van Israël overbracht, heeft gisteravond langdurig gesproken met Edward Lawson, de Amerikaanse ambassadeur in Israël. Hoewel over het onderhoud tussen Murphy en Ben Goerion niets bekend is gemaakt, vermoedt men, dat het gesprek betrekking had op de houding van Israël ten aanzien van de eventuele oprichting van een V.N.-leger in Jordanië.

Murphij vertrekt vanmiddag uit Israël.

Amerikaanse soldaten in de Libanon houden de wacht op de weg naar Tripolis.

Nasleep uit de oorlogsjaren

Verduistering of ander misdrijf?

„Iedereen die de Duitse bezettingstijd heeft moeten meemaken, heeft o; een of andere wijze verliezen geleden en onaangenaamheden ondervonden Doch zelden zal het gebeuren dat men — zoals thans mijn cliënt — meer dan dertien jaar na het einde van de oorlog het slachtoffer wordt van een goedbedoelde poging om iemand — een Duitse vrouw — te helpen."

Deze opmerking maakte Mr. J. A. in 't Hoog in zijn pleidooi in de strafzaak waar hij optrad als verdediger van de Heer B.

De Hr. B., die begin 1947 naar Curaçao was gekomen in militaire dienst, was in de oorlogstijd „te werk gesteld" door de Duitsers. Eerst in Duitsland, later in Tsjecho Slowakije.

Toen in 1945 aan het „duizendjarig Rijk", dat HITLER zijn trawanten beloofd had, een einde kwam en de Russen Tsjecho-Slowakije binnentrokken, en bezetten, moesten de daar wonende Duitsers het land verlaten.

De Sudeten Duitsers, hadden vroeger enorme propaganda gemaakt voor de annexatie van Tsjecho-Slowakije „Wir wollen heim ins Reich" was de leuze.

Toen de Russen kwamen kregen de Tsjechen de kans die Duitsers „heim ins Reich" te zenden. Zij moesten vertrekken en mochten — net als enige jaren voorheen de joden — niets anders meenemen dan 25 kg. bagage....

Het was in die dagen een toestand van complete anarchie. De Duitsers waren weggetrokken en de Russen kwamen binnen. Wat de Duitsers niet hadden meegenomen, viel ten prooi aan de Russische soldaten, die alles meenamen wat van hun gading was.

De Hr. B. bevond zich op dat ogenblik in Tsjecho-Slowakije. Hij ontving van een Duitse dame het verzoek te proberen enige sieraden en een niet onaanzienlijk geldsbedrag te bewaren en zo mogelijk later naar Duitsland te smokkelen.

Zoals uit de antwoorden van de Hr. B. op de terechtzitting van 16 juli jl. bleek, had de Hr. B. beloofdde sieraden en het geld te bewaren, echter onder de voorwaarde dat alle risico voor de eigenares zou zijn. Het was nl. hoogst onzeker of het hem mogelijk zou zijn die zaken te bewaren, omdat nu eenmaal in die dagen overal geplunderd en gestolen werd.

Kort daarna had de Hr. B. kans gezien het geld over de grens te brengen en aan de bewaargeefster die inmiddels in Duitsland was terechtgekomen, ter hand te stellen.

Kort daarna hadden, zoals de Hr. B. ter terechtzitting verklaarde — personen in militair uniform „huiszoeking" verricht in het huis waar de Hr. B. woonde en de pakjes waarin zich de sieraden bevonden, meegenomen. Wie die huiszoekers zijn geweest is tot heden ten dage onbekend.

Een ringetje, met twee kleine briljantjes had de huiszoeking overleefd en de Hr. B. had dat ringetje eerst mee naar Holland genomen, later naar Curaçao, waar hij het steeds bewaard had, om het — zoals hij aan de Rechter verklaarde, — wanneer hij weer eens met verlof naar Europa ging, aan de rechthebbende terug te geven.

Uit de ondervraging van B., door Rechter Mr. Schaafsma, bleek verder dat B. tenminste één brief had ontvangen van de eigenaresse van de sieraden, die hij echter niet had beantwoord.

De Rechter wilde weten waarom B. geen antwoord had gegeven op die brief:

„Ik kan wel een beetje Duits spreken", zei B. — „maar ik kan geen Duits schrijven".

De Rechter was door dit antwoord kennelijk niet bevredigd.

Nadat nog de Duitse Consul alhier die de strafrechtelijke vervolging van de Hr. B. had verzocht, als getuige was gehoord, kwam het Openbaar Ministerie aan het woord.

Mr. F. A. C. Bondam zeide de aan B. ten laste gelegde verduistering wettig en overtuigend bewezen te achten en requireerde een geldboete groot *f* 300.—.

Mr. J. A. van 't Hoog, de raadsman van de verdachte voerde hiertegen aan, dat uit alles bleek dat de Hr. B. nimmer de bedoeling kan hebben gehad zich die ene ring — want daar ging het thans nog om — wederrechtelijk toe te eigenen.

De opzettelijke wederrechtelijke toeëigening begint, zodra de dader het voornemen opvat om dit te doen, echter nergens is dit voornemen ook maar enigszins uit gebleken.

Integendeel: B. gaat uit Tsjecho Slowakije naar Holland — hij bewaart de ring. In Holland kan hij de ring niet teruggeven, noch er over schrijven, want in 1948 staat de post tussen Nederland en Duitsland onder militaire censuur. Dus neemt B de ring mee naar Curaçao.

Op Curaçao verkeert hij vrijwel constant in financiële moeilijkheden maar hij bewaart de ring. B. gint scheiden — instede van die ring aan zijn vrouw te laten, zoals dat bij een scheiding in der minne toch meestal gebeurt — B. bewaarde de ring.

En hij ging met die bewaring door tot het moment dat de Politie kwam en hem de ring ter inbeslagneming afnam.

De raadsman meende dan ook dat „de opzet tot wederrechtelijke toeëigening" nergens gebleken noch bewezen is en dat B. derhalve niet strafbaar was.

De verdediger lichtte dit nog even toe met enkele arresten, o.a. een uitspraak van de Hoge Raad waar in een bijna analoog geval was uitgemaakt dat het bewaren van een fiets en geen moeite doen deze aan de eigenaar terug te geven niet het misdrijf van verduistering oplevert.

Naast het element van de „opzettelijke wederrechtelijke toeëigening" zo vervolgde de raadsman, is bij verduistering noodzakelijk dat de dader de zaak onder zich heeft „anders dan door misdrijf".

De vraag doet zich voor of dat hier wel het geval is geweest.

Immers: krachtens een besluit van de Londense Regering het z.g. „Besluit Vijandelijk Vermogen" was het uitdrukkelijk aan Nederlanders verboden contracten van bewaargeving met vijandelijke onderdanen te sluiten.

In feite is dat hier gebeurd en daardoor heeft de Heer B. zich schuldig gemaakt aan een handeling, strafbaar gesteld bij dit Besluit als misdrijf en bedreigd met een gevangenisstraf van 4 jaren of een geldboete van *f* 50.000.—!

Maar... indien de Heer B. dit misdrijf heeft gepleegd, dan is er hier geen sprake meer van verduistering en kan hij deswege vervolgd noch gestraft worden.

Op deze gronden meende de verdediger tot vrijspraak te moeten concluderen.

Na repliek van de Officier en dupliek van de raadsman werd de uitspraak bepaald op 30 juli jl. en zoals wij nadien hebben vernomen, werd de Heer B. van een deel der dagvaarding vrijgesproken terwijl t.a.v. het andere gedeelte van de dagvaarding de Rechter de nietigheid uitsprak.

K.L.M.-Werkmeester WESDORP naar Nederland

Willemstad. — Toen J. P. Wesdorp, vergezeld van zijn echtgenote per K.L.M. naar Nederland vertrok, zal hij wel even hebben teruggedacht aan zijn reis naar Curaçao, nu 12 jaar geleden. Hij was namelijk juist getrouwd en stapte een uur nadat hij in het huwelijksbootje was gestapt, meteen over in een militaire Dakota, die hem van Vliegveld Valkenburg naar Bristol bracht. Daar vierde hij heel „gezellig" in zijn eentje de wittebroodsweken. Want in plaats van direkt naar Curaçao door te reizen, moest hij in Engeland 6 weken op een boot zitten wachten. **Nu reist hij echter via New York om er met zijn ega die 12 jaar geleden verloren wittebroodsweken nog eens in te halen.**

Werkmeester Wesdorp was wat men eigenlijk een technische zenuwarts bij de luchtvaart zou kunnen noemen. Hij was chef van de I.E.R.A (Instrumenten, Elektriciteit en Radio-afdeling), inderdaad dus de afdeling die zich als het ware met het zenuwgestel van een vliegtuig bezig houdt. Wesdorp was een prettig, rustig iemand, met veel gevoel voor humor. **Wij wensen hem en zijn vrouw een zeer gezellige vakantie toe in New York.**

De heer J. v.d. Maas, die de taak van Wesdorp zal overnemen, is sinds 1949 bij de K.L.M. werkzaam. Hij werkte 8 jaar in Djakarta o.a. bij de „Garoeda". Na zijn vertrek uit Indonesië werkte hij op Schiphol en wel in een van de meest interessante nieuwe technische afdelingen van de KLM: de Flight-simulator. Deze simulator, zoals de naam reeds zegt geeft het vliegend personeel van de KLM de gelegenheid voortdurend oefenvluchten te maken onder de moeilijkste omstandigheden zonder de grond te verlaten. De KLM heeft op het ogenblik 3 typen: de Viscount de Constellation en de DC-7. Binnenkort zal ook nog een DC-8 simulator op Schiphol worden geplaatst Wij hopen nog eens nader op deze Flight-simulation, die zo belangrijk is in de moderne luchtvaart, terug te komen met een speciaal daaraan gewijd artikel.

Niet in de gelegenheid om bij ons vertrek persoonlijk afscheid te nemen roepen wij alle vrienden en bekenden een hartelijk vaarwel en tot weerziens toe.

familie

VAN GEELEN

2 augustus '58

EXAMENS

Willemstad. — Hieronder volgt de uitslag van de op 21 tot en met 24 juli 1958 op Curaçao gehouden examens voor de akte Lichamelijke Oefening L.O. Geëxamineerd 17 kandidaten; geslaagd 17, t.w. de dames F. P. M. van Geelen, S. H. M Grob, A. J. H. W. M. Horvers, H. A C. J. M. Horvers, R. C. Hernandez, A. A. Pieters Kwiers, E. F. Leitoe, A. D. Leito, C. M. Lourens, I. C Mac Leod, P. R. Rafaela, G. M. Sille, M. R. de Windt, G. van der Mark, M. G. Nebbeling, E. Redeker en de heer S. R. Wallé.

De uitslag van het examen voor de akte Handwerken voor Meisjes, gehouden op Curaçao op 24, 25 en 26 juli 1958, was als volgt: Geëxamineerd 10 kandidaten; geslaagd 10, t.w. de dames S. H. M. Grob, R. C. Hernandez, A. J. H. W. M. Horvers, H. A. C. J. M. Horvers, E. F. Leitoe, I. C. Mac Leod, P. R. Rafaela, M. R. de Windt, L. M. Wanga en E. Avis.

Hieronder de uitslag van de Mulo-examens, gehouden op Curaçao op 5, 6 en 7 mei en 26 juli 1958: Geëxamineerd 30 kandidaten; afgewezen 4; geslaagd voor het A-examen: Elcia Angela Leito, Agnes Mathilda Llewellyn, Franklyn George Mac Leod, Silvia Maria Martinus, Beatrice Escolastica Martis, Lucio Présceno Melfor, Jacqueline Jossine Molly, Alwin Joseph Fernandes, Lenny van de Water, Hugo Alwin Spalburg, Pela Esterlinda dos Santos, Atley Margaret Scoop, Velma Beatrix Tearr, Norma Edmé Vonsée, Milta Thiel, Carlos Manuel Trinidad, Dolly Cecile Marie Tyrol, Nita Martha Lea Tyrol, Victor Jose Salas, Carlos Narciso Rodriguez, Nilo Efraim Francisco Sneper, Claire Marie Torres, Anthonq Alphonse Jean Pierre, Wilma Winette Vijent en Robell Charles Weerwind.

Geslaagd voor het B-examen: Paulus Alfred Tevreden.

Dienstjubilea C.P.I.M.

Willemstad. — De volgende werknemers vieren in de maand augustus 1958 hun jubilea bij de N.V C.P.I.M.:

25 jaren:

5 augustus	J. O. Lauf
25 augustus	A. W. P. Jacinta

20 jaren:

6 augustus	B. A. Freudenborg
15 augustus	G. Th. de Windt
18 augustus	I. C. Principaal
18 augustus	A. Weeks
24 augustus	J. L. J. Vermeulen
29 augustus	H. S. MacDonald

15 jaren:

5 augustus	J. L. Bariento
11 augustus	E. S. Bonevacia
11 augustus	C. R. M. Ritveld
13 augustus	Th. E. Mentar
18 augustus	C. M. Jacobs
25 augustus	A. A. Paulina
28 augustus	E. C. Stein

Burgemeester van Nicosia protesteert tegen massa-arrestaties

Nicosia. — De Grieks-Cyprische burgemeester van Nicosia, dr Themistocles Dervis, heeft in een telegram aan de Britse gouverneur van Cyprus Sir Hugh Foot, krachtig geprotesteerd tegen het arresteren van meer dan 1500 Griekse Cyprioten onder het willekeurige voorwendsel dat zij aanhangers van de Eoka zijn.

Volgens dr Dervis zouden de arrestaties een atmosfeer van verzet en oncontroleerbare afkeer teweeg brengen.

De burgemeester van Nicosia drong er bij de gouverneur op aan de in de laatste dagen gearresteerde Grieken vrij te laten, de Turkse hulppolitie te ontbinden en aartsbisschop Makarios toestemming tot terugkeer te geven.

Niet-militair bureau voor ruimteonderzoek

Washington. — President Eisenhower heeft dinsdag een wetsvoorstel getekend, dat voorziet in de oprichting van een door burgers geleid bureau, belast met het niet-militaire onderzoek van de ruimte. De president zal via een administrateur rechtstreeks toezicht op het bureau hebben. Een uit acht leden bestaand adviescollege zal hem terzijde staan.

VAN HET FILMDOEK

„CURUCU BEAST OF THE AMAZONE"

Deze film draait vanaf hedenavond in het Cinelandia theater en zoals de titel het reeds zegt speelt het verhaal zich af in de Braziliaanse oerwouden. Beverly Garland en John Bromfield hebben voor de verfilming 3 maanden in de Braziliaanse jungle moeten vertoeven. John Bromfield, heeft aan deze tijd een zeer prettige herinnering, want hij heeft zijn verloofde meegenomen naar Brazilië en is daar met haar in de echt getreden. Of dit ten goede is gekomen aan zijn spel in deze film zal de lezer zelf moeten gaan oordelen in het Cinelandia theater tijdens dit week-end.

„JOE MACBETH"

A.s. weekend draait er in het West-End theater de film Joe Macbeth met in de hoofdrollen Paul Douglas, Ruth Roman en Bonar Colleano.

Het verhaal handelt over een man, die door zijn vrouw wordt achterna gezeten, om een betere positie te bemachtigen. Ze gaat hierin echter zo ver, dat ze haar man er toe dwingt zijn baas te vermoorden om diens baan te kunnen krijgen. Een goede detective-film, uitgebracht door Columbia pictures en geregiseerd door Ken Hughes.

De film duurt 90 minuten en wordt vanaf hedenavond in het West-End theater vertoond.

„THE GIRL MOST LIKELY"

Met Jane Powell, Cliff Robertson en Keith Andes in de hoofdrollen draait vanaf hedenavond in het Roxy-theater als week-end hoofdfilm.

Een muzikale show-film, zoals er vele de laatste tijd zijn vervaardigd in Hollywood. In deze film zullen enkele top-hits worden gezongen w.o. „The Girl most likely", „All the colors of the rainbow", „I don't know what I want" en nog vele andere. Een zeer vermakelijke film, waarin de artisten een zeer vrije vertolking geven van hun rol, doch het acteren niet uit het oog verliezen.

West-End:
„Joe Macbeth" om 7 en 9 uur.

Roxy:
„The Girl most likely" om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia:
Curucu beast of the Amazone" om 7 en 9 uur.

Caribe.
„Raintree Country" om 8 uur

Basketball Nieuws.
A. s. zondag om 19.30 uur C.B.C. — Jong Curaçao (finale dames en om 20.30 uur, Lightning — Huracan (finale).

Wit Gele Kruis:
Kantoor; tel: 23773
Zuster Caprino. tel: 23526.

Eerste plaat van Hortance Sarmaat

Willemstad. — Naar wij vernemen is in Amerika de eerste plaat van de Curaçaose zangeres Hortance Sarmaat vervaardigd. Het betreft een 45 toerenplaat met aan de ene zijde „Boda Triste" (bolero) en aan de andere zijde eveneens een bolero getiteld „Pobre Luna". De composities zijn van de populaire Curaçaose zanger Rudy Plaate.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 7.00 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee tel: 4487
b. g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
J. van Wijck Troepiaalweg 24 Julianadorp tel: 4222
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

Zat. G. H. v. Leeuwen tel: 2054
Zond. W. Punt tel: 2580

Materialen Dienst.
J. A. Mensink tel. 3270

Geneeskundige Dienst:
Dr. De Loos tel: 4447
B. g. g. tel: 2409.

Weekendwacht Suffisant.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer C. H. Mason kunnen worden opgebeld onder no. 3086
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

C.S.M.

Rederij-Scheepsagentschappen.
W. Punt tel: 2580

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098; van 1.00 — 7.30 A de Kater tel: 2096

Kerk en Politiek in ITALIE

RONDOM DE VERKIEZINGEN VAN 1958

I

In het „Katholiek Archief" (uitg. Heemstede — Antwerpen) troffen wij onderstaande uiteenzetting aan over de toestanden in Italië. Eensdeels krijgt men een kijk op de achtergronden van de recente verkiezingen, maar bovendien worden er zeer belangrijke informaties verschaft over godsdienstige en Sociale leven in Italie.

Politieke toestand vóór de verkiezingen

De regeringsjaren 1953—1958 zijn moeilijk geweest in Italië. Omdat de communisten (P.C.I.) en Nenni-socialisten (P.S.I.), vanwege hun alliantie met de communisten, per se van de regering moesten uitgesloten worden, bleef er slechts één mogelijkheid over: de christendemocraten (D.C.) moesten regeren en, om de meerderheid te behalen, steun zoeken bij enkele kleine partijen.

Met de rechtervleugel kon de D.C. praktisch niet samengaan: omdat De Gasperi de republikeinse beginselen in de D.C. heeft opgenomen, werd een alliantie met de monarchisten (P.N.M. en P.M.P.) onmogelijk (al is deze partij ook voor het merendeel katholiek, haar hoofdbeginsel, het herstel van de monarchie, is nu onaanvaardbaar, want het is irreëel, een verouderd ideaal); samengaan met de neofascisten (M.S.I.) was ook uitgesloten vanwege het fascistisch verleden.

Het vormen van een centrum-regering was dus de enige mogelijkheid. In wezen is de D.C. zelf reeds een typische centrum-partij: zij heeft een uitgesproken linker- en rechtervleugel met daartussenin nog enkele schakeringen, hetgeen haar zelf voortdurend de nodige moeilijkheden bezorgt en aan haar innerlijke eenheid en kracht afbreuk doet. Het lag dus voor de hand, dat de D.C. tot het bereiken van de regeringsmeerderheid steun zocht zowel bij rechts als bij links. Daarom werd een regering gevormd met steun van de liberalen (P.L.I.) en van de Saragat-socialisten (P.S.D.I.) en republikeinen (P.R.I.). In de regeringsjaren 1953—'53 werd een fout van het democratisch stelsel voelbaar: de zeer kleine partijen, nodig voor de meerderheid, deden zich te zeer gelden. Vandaar voortdurend moeilijkheden tussen de reus en de dwergen. Reeds spoedig traden de republikeinen uit de regering, hetgeen geen ramp was. De centrumpositie van de D.C. voegde hier nog ernstige moeilijkheden bij. Omdat zij zowel op rechts als op links steunde, ontstonden er voortdurend konflikten tussen P.L.I. en P.S.D.I., maar ook tussen rechts en links in de D.C. zelf. Tenslotte moest het komen tot een breuk: het laatste jaar moest de D.C. alleen regeren met alle nadelen aan een minderheidsregering verbonden. Het spreekt vanzelf, dat de liberal enen Saragat-socialisten uit deze breuk ook politieke munt wilden slaan in de volgende verkiezingen van 1958. Deze breuk heeft de verhouding van de D.C. met liberalen en Saragat-socialisten er niet beter op gemaakt.

Al kunnen de jaren 1953—1958 politiek niet gunstig genoemd worden, toch kan niemand ontkennen, dat in deze jaren economisch en sociaal ontzaggelijk veel tot stand is gebracht. Omdat de D.C. vast in het zadel der regering zat en omdat zij in de periode 1948—1953 reeds een stabiel regeringsapparaat had kunnen opbouwen, konden de verschillende politieke krises de gewone gang van zaken en de gestadige economische opbouw niet afremmen. De politieke verschuivingen immers speelden zich af in de bijkomstige sektoren van het regeringsapparaat onder contrôle van de D.C.

Men moet zelfs zeggen, en de andere partijen voelden dit ook zo aan, dat het bestuur gedurende de regeringskrises effektiever was. Vandaar kwam de politiek steeds meer te staan buiten de konkrete realiteit, zodat de partijen de D.C. verweten Senaat en Kamer niet au sérieux te nemen. Het egoïsme, het gebrek aan positieve constructieve aktiviteit en de ongeproportioneerde machtsstrevingen der kleine coalitiepartijen dwongen de D.C. er toe het heft zoveel mogelijk zelf in handen te nemen in belang van het land. Aldus ontstond of werd bestendigd de alleenheerschappij der D.C. temidden van de kleinmenselijke politieke onenigheden zonder ophoud.

Verkiezingspropaganda

In de afgelopen maanden hadden alle partijen als programmapunt nummer 1: het breken van de macht van de D.C. Zij speculeerden hierbij ook op een psychologische faktor, welke zeer dikwijls optreedt: na enkele regeringsperiodes van eenzelfde partij, verlangt het volk als het ware van nature verandering, een nieuw geluid. Voortdurend herhaalden alle partijen hetzelfde lied, dat het Italiaanse volk de diktatuur van een minderheid niet langer mag dulden. Positieve geluiden lieten zij weinig horen buiten de alombekende vage slogans van vooruitgang, belastingvermindering, loonsverhoging e.d.

De D.C. herhaalde telkens opnieuw de leuze: wel vooruitgang, maar geen avonturen. Zij kwam niet met vage beloften, maar stelde telkens opnieuw tegenover de slogans der andere partijen de konkrete resultaten: wat de anderen vragen, hebben wij reeds verwezenlijkt of is in uitvoering; in de toekomst gaan wij voort op de reeds ingeslagen konkrete wegen en kunnen wij reeds die en die konkrete vruchten verwachten uit die en die ondernemingen, waarin nu die en die kapitalen gestoken zijn.

De talloze politieke vergaderingen, welke alle partijen maandenlang organiseerden, waren zeer slecht bezocht. Het volk bewees aldus genoeg te hebben van woorden en politieke humbug en zich een oordeel te zullen vormen uit eigen politieke overtuiging en uit de konkrete resultaten.

Tegenover het massieve aanvalsfront van alle partijen stelde de D.C. een straf georganiseerd front van agitprops. Zeker, ook de Comitati Civici (burgercomité's) en de Katholieke Aktie hebben voor de D.C. gewerkt, aar het accent legde de D.C. nu op de aktiviteit van haar eigen leger van propagandisten. Zij durfde uitkomen met de leuze: voor de Kamer moet de D.C. 12 miljoen stemmen halen. Een leger van 120 000 gedisciplineerde propagandisten voerde maanden lang een aktie van man tot man. Als leuze werd uitgegeven, dat iedere propagandist met 100 man ter stembus zou verschijnen. In iedere sektie werd nauwkeurig berekend, hoe de kansen waren. Men wist precies, wat vast en wankel was en waar kansen tot winst waren. Weken achter elkander ontvingen tallozen een grondige individuele politieke vorming. Zodoende gaf men inzicht en bracht tot persoonlijke overtuiging. Deze propaganda had vooral plaats in de grote ondernemingen van de D.C. waar het volk reeds goede bestaansmogelijkheden geboden waren. Het was dus een echte realiteitspropaganda met als hechte en tastbare basis het enorme werk, dat in de afgelopen 10 jaren gepresteerd was.
D.Ç. gewerkt. Maar het accent legde

Reeds lang is het in Italië gewoonte de D.C. als clericale partij te stellen tegenover alle andere partijen als lekenpartijen. Het is duidelijk, dat deze algemeen aanvaarde wijze van spreken haar oorsprong heeft gevonden in de rangen der felle anti-clericalen of anti-kerkelijken, die in Italië zeer sterk zijn. Het Italiaanse anti-clericalisme heeft zijn eigen pers, welke van zeer laag gehalte is. Toch heeft dit felle anti-clericalisme geen direkte invloed onder het volk. Dit jaar heeft Olivetti (van de wereldberoemde schrijfmachines; een protestant) geprobeerd tegenover de katholieke D.C. een christelijke partij (Communità) te stellen; de propaganda was indrukwekkend vanwege het kapitaal, dat er achter stond, de resultaten echter zijn op niets uitgelopen.

Naast dit echte felle anti-clericalisme bestaat in Italië nog een ander wijd verspreid anti-clericalisme, dat zich niet keert tegen de Kerk of clerus als zodanig, maar tegen de Kerk als macht en als historisch gegroeid apparaat. Ook het Italiaanse volk houdt de priesters, die het kent uit de onmiddellijke zielzorg hoog in ere, maar tegenover de clerus als stand neemt het een gereserveerde, wantrouwende, soms vijandige houding in.

Dit is te verklaren uit de historische verwikkelingen vanaf 1870 en uit de houding van de clerus, welke zich ook nog tegenwoordig vaak gedraagt als een kaste, d.w.z. als een zich streng afzonderlijk houdende stand of groep, die aan oude voorrechten vasthoudt. Daarbij komt nog in de intellektuele kringen het probleem van de verhouding tussen Kerk en Staat of dat van de scheiding tussen Kerk en Staat: met argwaan ziet men naar het Vatikaan, bevreesd als men is voor een inmenging van de Kerk in de zaken van de Staat. Ook onder de degelijke katholieken valt een spanning te bespeuren tussen clerus en leek, welke voortkomt uit de verschillende moderne opvattingen omtrent de plaats van de leek in de Kerk. Men kan wel zeggen, dat over het algemeen het etiket „clericale partij" de D.C. zelf volstrekt niet bevalt. Steeds meer gevallen komen voor, waarin de D.C. openlijk haar rechten en onafhankelijkheid tegenover de clerus durft verdedigen.

Omdat in de verkiezingspropaganda alle partijen de nederlaag van de D.C., dus van de clericale partij, beoogden, moest vanzelf ook het anticlericalisme naar voren treden. Veel is over dit anti-clericalisme geschreven in de wereldpers. Zien wij eerst naar de voornaamste feiten.

Gedurende de Bidweek publiceerde de „Quotidiano", het dagblad van de Katholieke Aktie, een serie artikelen onder de algemene titel „Kerk en Staat". Kardinaal Alfredo Ottaviani, pro-secretaris van het H. Officie, schreef een artikel, waarin alle partijen, ook de D.C., een terechtwijzing van de Kerk lazen op de D.C. Men begrijpt, hoe hieruit politieke munt geslagen werd: de Kerk regeert de D.C.; de Kerk zegt het vertrouwen op in de D.C., want zij is ongehoorzaam. De pauselijke krant „L'Osservatore Romano" schreef tenslotte een „verklaring", waaruit iedereen begreep, dat het artikel niet de goedkeuring van het Vatikaan wegdroeg.

In een communistisch blad verscheen een vertaling van een artikel van Roger Peyrefitte, de beruchte schandaalschrijver, dat zonder meer een belediging van de H. Stoel was. Fel en heftig waren de reakties van de „Osservatore Romano", er volgde een aanklacht tegen de schrijver en van de kant van Peyrefitte een aanklacht tegen de „Osservatore Romano", heel de pers schreef over het geval, haalde lange passages uit het artikel aan, besprak de boeken van Peyrefitte, met het gevolg, dat geheel Italië „De sleutels van Sint Petrus" en „De Ridders van Malta" ging lezen. Waarom deze drukte om dit minderwaardig geschrijf, waarom zoiets niet doodgezwegen, vroegen velen zich in stilte af.

(Wordt vervolgd)

—:—

Bonn. — West-Duitsland telt op het ogenblik 51,8 miljoen inwoners, het Saargebied meegerekend, doch zonder West-Berlijn. De vrouwen zijn in de meerderheid, 25,7 miljoen tegen 24.3 miljoen mannen. De bevolkingsdichtheid bedraagt nu 209 inwoners per vierkante km, tegen 162 in 1939 en 194 in 1950.

Tijdens haar tour door Canada heeft Prinses Margaret van Engeland een rit gemaakt met een oude postkoets uit de dagen der pioniers. Het is daarbij nogal wild toegegaan, want de paarden waren schichtig en dat bezorgde de officiele personen en zij, die met de veiligheid van de prinses waren belast, menig benauwd ogenblik.
Foto: De prinses en haar begeleider Ltnt. Gov. Frank Ross in de koets.

Het Nederlands Leger- en Wapenmuseum „GENERAAL HOEFER"

Leiden. — Te Leiden op slechts 6 minuten gaans juist onder de tunnel van de spoorlijn naar den Haag is het museum gelegen aan de Pesthuislaan 7 aldaar. Het museum werd in 1913 als Artilleriemuseum opgericht en gevestigd in het door de 2e wereldoorlog vernielde Kasteel Doorwerth bij Arnhem. In 1928 werd het uitgebreid tot Legermuseum.

Sedert de bevrijding is het blijvend ondergebracht in een groot gebouwencomplex aan de Pesthuislaan No. 7 te Leiden en luidt thans de naam: Leger en Wapenmuseum.

Boven de ingang van het gebouw prijkt een op de pest betrekking hebbend beeldhouwwerk in 1660 door Rombout Verhulst vervaardigd. In de hal van dit gebouw bevinden zich enkele herinneringen aan zijn eerste bestemming.

In dit oude gebouw zijn op de begane grond opgesteld wapenuitrustingen, wapentuig, vaandels, standaarden, uniformen, schilderstukken en andere byzonderheden. Voor het merendeel zijn het voorwerpen, welke er toe hebben bijgedragen de gedachte aan de geschiedenis van het Nederlandse en van het vroegere Nederlands-Indische leger levend te houden. De zolderverdieping is gereserveerd voor het opstellen van tinnen militaire figuren en van een studieverzameling. Een ander uit 1874 daterend gebouw heeft eveneens een eerste verdieping. Hier zijn vertrekken voor de directie en de administratie en een prentenkabinet ondergebracht. Ook hierin bevindt zich een unieke en kostbare verzameling wapenuitrustingen, wapentuig en schilderijen, deels van Nederlandse, deels van buitenlandse oorsprong. Het Leidse museum is dagelijks voor bezichtiging geopend met uitzondering van 1 januari en 3 october.

Na het laatste „Holland Festival" Concert, opende de Maatschappij Scheveningen weer het eigen Kurzaal-seizoen met een concert van het Residentie-Orkest onder leiding van de gastdirigent Hans Schmidt-Isserstedt en de piano-solist, de uit Boedapest gevluchte Hongaar Gyorgy Cziffra. Dit sublieme openingsconcert bracht de Don Juan van Strauss, het pianoconcert No. I en Hongaarse Fantasie van Liszt. Na de pauze vertolkte het orkest nog Brahms 2e Symfonie. Voor een zeer goed gevulde zaal werd een prachtig programma geboden, waarbij vooral de solist van deze avond zich deed kennen als een virtuoos op het klavier, een groot pianist en voornaam kunstenaar. Enkele uren vóór het concert, vervoegde zich aan het hotel, waar de Hongaarse pianist verblijf hield, een dame, thans met een Nederlander gehuwd, die zich bekend maakte als de zuster van de beroemde pianist. Zij had uit een Nederlands blad in haar dorp in Nederland een aankondiging van het concert gelezen en herkende in de grote pianist haar eigen broer, die gedurende een twintigtal jaren voor haar onbereikbaar was gebleven. Voor het concert een aanvang nam, hadden broer en zuster elkaar na een lange scheiding vol onzekerheid, weergevonden.

D. Mension.

Amerika's uitgaven voor defensie 1959

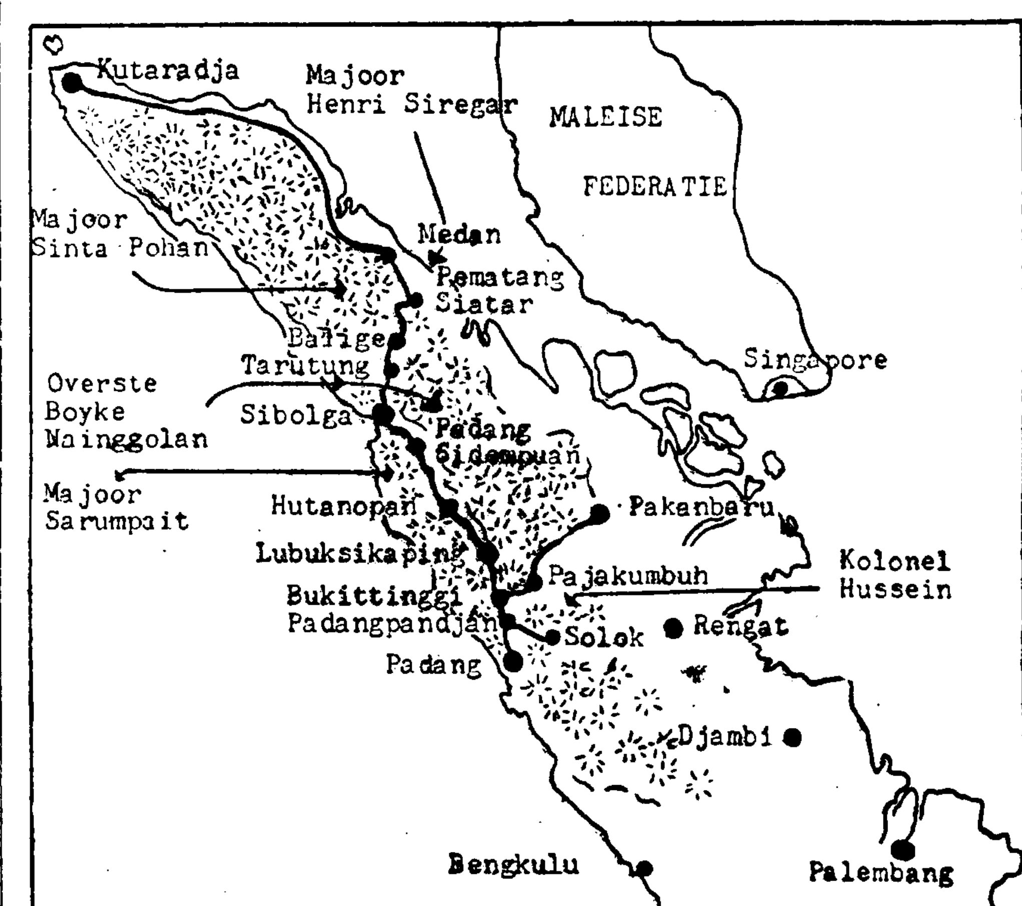
Washington. — De commissie voor toewijzingen van de Amerikaanse Senaat heeft een jaarlijkse begroting voor defensie van 40.032 miljoen dollar goedgekeurd, 1200 miljoen dollar meer dan het door Eisenhower gevraagde bedrag en 1600 miljoen dollar meer dan het bedrag, dat door het Huis van Afgevaardigden is goedgekeurd.

Prins Bernhard zal laboratorium van Kema openen

'sGravenhage. — Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden zal op 17 oktober as. de uitbreiding van de bestaande en de nieuwe gebouwen en laboratoria van de Kema te Arnhem openen. Hierbij zijn een kernreaktor-laboratorium en een reaktorhal.

Rebellen op Sumatra hebben vertrouwen in eigen posities

Zij verklaren buiten de steden grote gebieden te beheersen

Gebied onder contrôle van de tegen-regering Sjafrudin.

De Indonesische regering gaat er van uit, dat met de val van Menado op Noord-Celebes een eind is gekomen aan de „dwaze en nodeloze" opstand van Sjafruddin Prawiranegara c.s. Het is in ieder geval onbetwistbaar, dat de opstandelingen zijn verdreven uit alle grote centra op Celebes en Sumatra. Buitenlandse waarnemers zijn het er wel over eens, dat de opstand althans zijn nationaal karakter heeft verloren en is teruggebracht tot de omvang van een plaatselijke guerilla-oorlog, zoals die in Indonesië wel méér worden gevoerd. Aan de andere kant echter is de Indonesische regering er niet in geslaagd een steekhoudende verklaring te geven voor het feit, dat tot dusver nog geen enkele opstandelingenleider van naam door de regeringstroepen gevangen is genomen. En evenmin kan men in Djakarta uitleggen, waarom in grote gebieden van Noord- en Midden-Sumatra de veiligheid nog steeds niet is hersteld.

Tegenover de these van de regering in Djakarta en van talloze onpartijdige waarnemers plaatsen de opstandelingen daarom hun eigen lezing van de militaire situatie in Indonesië. Niet alleen de in aantal en kracht sterk afgenomen radiozenders van de opstandelingen, maar ook hun vertegenwoordigers in Europa beweren, dat de strijd buiten de grote centra nog steeds voortwoedt en dat de strijdkrachten van de tegenregering-Sjafruddin zich behoorlijk weten te handhaven. Uit kringen in Brussel, die met de tegenregering van Sjafruddin sympathiseren, bereikte ons een overzicht van de militaire situatie op Sumatra, dat natuurlijk sterk afwijkt van de versie uit Djakarta.

Het overzicht, dat van een kaartje met Nederlandse opschriften is voorzien, vermeldt o.a., dat het gebied tussen het race-terrein Bukit Ambatjang in het noordelijk deel van de stad Bukittinggi tot het zuidelijk gebied van Medan zich buiten de steden geheel onder controle van de guerilla's bevindt. In dit gebied liggen de steden Pematang Seantar, Balige, Tarutung, Sibolga en Padang-Sidempuan, de schakels van de grote verbindingsweg van Medan naar Padang. De bevoorrading der bezettingstroepen in de steden ondervindt ernstige moeilijkheden, aldus het overzicht uit Brussel, doordat de guerilla's de colonnes overvallen. De wegen, die de bezette steden verbinden, worden ondermijnd.

Het gebied van Zuid-Tapanuli (tussen Padang, Sidempuan en Hutanopan) wordt bestreken door de guerilla's van majoor Sarumpait. Overste Boyke Nainggolan opereert in Midden-Tapanuli (tussen Padang-Sidempuan en Tarutung). In Noord-Tapanuli (boven Tarutung tot Siatar) worden de guerilla's aangevoerd door majoor Sinta Pohan. Het noordelijk gedeelte tot Medan is het operatieterrein van majoor Henri Siregar. Kolonel Hussein zelf voert de guerilla's aan rond de steden Padang, Solok, Pajakumbuh en Bukittinggi.

Het gebied boven Medan tot Atjeh is nooit onder controle der centrale regering geweest. Hier heerst de Darul Islam onder leiding van Daud Beureuh. De guerilla's van de regering Sjafruddin werken hier onder bevel van majoor Said Usman nauw samen met de D.I.-troepen o.l.v. kolonel Hasan Saleh.

In Zuid-Sumatra is weinig activiteit. Nadat kolonel Barlian (die naar buiten een neutraal standpunt innam) als bevelhebber was ontheven, heeft Djakarta getracht daar zijn positie te verstevigen. Inmiddels is echter kolonel Lubis van West-Java naar Zuid-Sumatra overgestoken met de bedoeling om ook daar de guerilla te gaan activeren. Aldus het overzicht, dat ons uit Brussel bereikte.

Radio-actieve besmetting

Er is natuurlijke en kunstmatige radio-activiteit. Kwade gevolgen openbaren zich vooral op de lange duur

(Van een medische medewerker)

De gevolgen van radioactieve besmetting op de lange duur zijn deels van dezelfde, deels van andere aard dan de uitwerking op korte termijn. Kort na een bestraling van flinke intensiteit treden gewone verbrandingsverschijnselen op en worden dieper dan de huid gelegen weefsels beschadigd, hetgeen bij de bestraling van gezwellen en andere aandoeningen juist de bedoeling is. Herhaalde bestralingen met geringe doses laten echter op de lange duur het weefsel ook niet ongemoeid. Dit betreft zowel de natuurlijke, kosmische, radio-activiteit als de kunstmatige, die ons treft in de vorm van röntgenstralen en de deeltjes die uitzwermen na de experimenten, die de mens onderneemt.

Een merkwaardig verschijnsel, dat van wezenlijk belang is voor het begrijpen van ons probleem is, dat een groot aantal kortdurende bestralingen van geringe intensiteit gewoon bij elkaar kunnen worden opgeteld tot een totale dosis en dat die totale dosis het effect op de lange duur bepaalt.

De radio-actieve deeltjes die uit de lucht op de aarde neerdalen kunnen de mens op verschillende manieren bereiken. Zolang de deeltjes nog in de lucht zweven worden ze ingeademd. Voor zover bekend is deze hoeveelheid zo gering, dat ze als ongevaarlijk mag worden beschouwd. De deeltjes, die op de grond terecht komen, kunnen ons op verschillende manieren besmetten. Vanaf de grond bestralen ze ons, met het voedsel eten wij ze op (direct via water en planten, indirect via de melk afkomstig van de koeien, die besmet gras eten).

Van dit alles moet u niet al te erg schrikken. Met de natuurlijke straling gebeurt van oudsher al hetzelfde, alleen is de hoeveelheid radio-activiteit de laatste tijd meetbaar gestegen en dat is toch wel een reden om waakzaam te zijn. Bij al het praten en schrijven over de inderdaad reële gevaren van radio-activiteit moeten wij de zaken wel in de juiste verhoudingen blijven zien. Het aantal slachtoffers ten gevolge van verkeersongevallen bijvoorbeeld is vooralsnog vele malen groter dan dat van radio-actieve besmetting, terwijl verminking of dood door een verkeersongeval niet minder tragisch is dan door welke straling ook.

Veelvuldig herhaalde straling met een kleine dosis radio-actief materiaal heeft op korte termijn geen merkbare uitwerking. De gevolgen openbaren zich eerst na langere tijd onder meer in beschadiging van het rode beenmerg, dat bijzonder gevoelig is voor deze straling. In de vorige kroniek hebt u kunnen lezen, dat de activiteit van het beenmerg ook na kortdurende intensieve bestraling geremd kan worden, waardoor bloedarmoede kan optreden. Het zelfde geldt voor de geslachtsorganen. Deze kunnen door een enkele bestraling volledig onvruchtbaar worden gemaakt, maar ook na een groot aantal kleine bestralinkjes beschadigd worden. Om dit begrijpelijk te maken eerst een uitstapje naar het gebied van de erfelijkheidsleer.

De cellen waaruit de levende wezens zijn opgebouwd, bevatten een kern, zoals een kers een pit heeft. In de celkern bevinden zich als onderdeel van de „chromosomen" de „genen", die de dragers zijn van de erfelijke eigenschappen en deze doorgeven aan de volgende generatie. Het aantal genen is voor elke dier- of plantensoort vast. Bij de mens 24 paar. Een zaadje van een plant, een kind van een mens krijgt van vaders geven de helft en van moeders geven eveneens de helft, zodat het weer het normale aantal krijgt. Hiermee wordt begrijpelijk, dat een kind eigenschappen van vader èn moeder kan erven. Deze overerving geschiedt volgens de wetten van Mendel, die een verklaring geven van de geleidelijke veranderingen, die de generaties achtereenvolgens vertonen.

Deze geleidelijkheid wordt soms doorkruist door een merkwaardig verschijnsel, dat lange tijd door de erfelijkheidsonderzoekers niet is begrepen. Nu en dan, volkomen onverwacht, treden kleine veranderingen op in de genen, de dragers van de erfelijke eigenschappen. Vooral bij de geslachtscellen, die immers de erfelijke eigenschappen doorgeven aan een volgende generatie, is dit verschijnsel, dat door de grote plantkundige Hugo de Vries in het middelpunt van de belangstelling van de geleerde wereld is geplaatst, van grote betekenis. Het verklaart hoe onverwacht nieuwe eigenschappen tevoorschijn kunnen treden bij de nakomenlingen, die niet uit de overerving van ouders op kind volgens de wetten van Mendel zijn te begrijpen. Deze nieuwe eigenschappen zijn zelf weer erfelijk. Er ontstaan aldus nieuwe soorten (de bruine beuk is te beschouwen als een mutatie van de gewone beuk).

Deze zogenaamde mutaties (veranderingen sprongsgewijze) zijn in de erfelijkheidsleer onderwerp van langdurige hevige strijd geweest, totdat tenslotte de opvattingen van De Vries algemene erkenning vonden.

Ook Hugo de Vries had geen idee waardoor de mutaties veroorzaakt werden. De laatste jaren is het duidelijk geworden, dat de radioactiviteit hierbij een rol kan spelen, hetgeen nog niet wil zeggen dat mutaties alléén een gevolg van radioactieve straling zouden zijn. Bewijzen is in deze materie trouwens niet gemakkelijk.

De mutaties die bij plant en dier in de loop der eeuwen zijn opgetreden zijn misschien een gevolg geweest van de — natuurlijke — radioactiviteit: die van onze moeder aarde en die welke vanuit het heelal op ons neerdaalt.

Wist u, dat van kunstmatige radioactiviteit (röntgenstralen) gebruikt wordt gemaakt bij het kweken van nieuwe tulpenvariaties. De bloembollenkwekers hebben er een speciaal laboratorium voor ingericht.

De grote vraag die ons nog rest is in hoeverre de toenemende — kunstmatige — radioactiviteit met als gevolg de mogelijk optredende mutaties nadelig is voor het menselijk geslacht.

Afgaande op de uitwerking van de atoombommen in Japan en van de ervaring opgedaan bij bijvoorbeeld vrouwen, die om een of andere reden blootgesteld werden aan radioactieve (röntgen) stralen en achteraf in verwachting bleken te zijn, moeten wij constateren dat deze mutaties als regel niet gunstig uitvallen, met andere woorden dat althans een deel van het nageslacht er niet beter op wordt. Gelukkig treedt de natuur zelf hier weer regelerend op door ervoor te zorgen dat het beschadigde deel van het nageslacht minder of geen nakomelingen krijgt.

Al met al is het geen opwekkende gedachte te weten, dat er nog zo weinig kans lijkt te bestaan op een spoedige afdoende regeling van de proefnemingen op grote schaal met radioactief materiaal. De radioactiviteit vormt aldus niet alleen een belasting van het lichaam, maar ook van de menselijke geest. De bewust levende mens maakt zich hierover terecht zorgen, als hij niet Lodewijk XV wil nazeggen: na ons de zondvloed.

Veel kunnen wij, simpele burgers van een in de wereldpolitiek onbetekenend landje, in een werelddeel dat ondanks goedbedoelde pogingen hopeloos verdeeld blijft, niet uitrichten.

In elk geval kunnen wij bidden dat de grote mannen in de wereldpolitiek bij het dragen van de met recht bovenmenselijke verantwoordelijkheid grote wijsheid mogen bezitten en dat de hulp van de Schepper van alle goeds hen zal schragen.

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

35—40 Hard lopend is Erwin Aranrod achterna gegaan en wederom probeert hij haar over te halen, geen gevolg aan haar plan te geven. — Laat mij dan gaan, smeekt hij bijna, ik ben zijn vriend en wil dit juist nu voor hem doen. Jij, als koningin, hebt nog andere verplichtingen. Even kijkt Aranrod hem aan en zegt dan rustig: — Ga nu heen, Erwin, ik ben vast besloten. — Dan gaan we samen, houdt Erwin koppig stand en samen staan ze even later voor Ondur, die nog steeds Axe aan het koord vast heeft Trots en uit de hoogte spreekt Aranrod de grijnzende reus aan: Ik ben mijn afspraak nagekomen, maar gij niet, want Axe is nog steeds gebonden! —

— Nee, zegt Ondus — het is niet volgens afspraak, want je bent niet alleen. Maar die knaap daar ken ik ook, wijst hij op Erwin. — Hij is het, die een knokpartijtje met deze Axe had om jou hè? Wel, ik heb een nieuw voorstel, een prachtig voorstel! Hij grijnst loerend naar Aranrod en gaat voort: — Die knaap daar bij je houd ik ook hier en dan zal ik hen nóg een keer samen laten vechten, goed vechten, weet je! Want degeen die wint is vrij! Maar jij blijft mijn gevangene.

EERSTE STAP NAAR ZALIGVERKLARING

JOHN HENRY NEWMAN, patroon voor de intellectuelen?

(Van een bijzondere medewerker)

Kort geleden zijn de voorbereidende werkzaamheden begonnen, die moeten leiden tot de zaligverklaring van Kardinaal Newman, de grootste persoonlijkheid van de Anglicaanse Kerk, de man, die als Katholiek op één lijn gesteld is met de H. Augustinus en de H. Thomas van Aquino.

Het moet voor de Oratorianen in Birmingham een zeer grote voldoening zijn, bij wie de herinnering aan zijn buitengewoon voorbeeld nog voortleeft; één van hen, de 93-jarige Father Denis Sheil, heeft hem persoonlijk zeer goed gekend. De Vice-Postulator, mgr. Davis, van het Groot-Seminarie te Oscott, zal vervuld zijn van grote vreugde, omdat zijn actie eindelijk vrucht begint te dragen. Vele Katholieken in Engeland en daarbuiten zullen er gelukkig om zijn, nu ze mogen hopen op de hoogste erkenning van hun held door de Kerk zelf. Maar van de andere kant zijn er ongetwijfeld niet weinigen, die deze pogingen nutteloos zullen vinden, vooral onder de Katholieke geestelijkheid in Engeland.

Het wantrouwen tegen Newman's leer, zowel in Engeland als op het vasteland, is gelukkig geleidelijk aan het verdwijnen. Terwijl onze Katholieke Encyclopedie in de eerste uitgave nog decreteerde: „Men mag hem slechts voorzichtig volgen," vindt ze het in de nieuwe uitgave niet nodig nog tegen hem te waarschuwen en heeft ze deze woorden geschrapt. Toen mgr. Davis in 1929 zijn proefschrift voorbereidde over Newman's **Essay on Development,** werd hij er van verschillende zijden ernstig op gewezen, dat hij gevaarlijk terrein betrad. Maar na hem zijn er zeer vele waarderende proefschriften verschenen, zowel over de **Essay on Development** als over de **Grammar of Assent**, ketterse boeken volgens een uitspraak van kardinaal Lépicier!

Intussen staan er nog velen sceptisch tegenover het karakter en de intenties van Newman.

Zeker, men beschouwt hem als een groot man, en in sommige opzichten zelfs als een heldhaftig iemand. Men bewondert de edelmoedigheid, die hij bij zijn bekering aan de dag legde, toen hij een gemakkelijke positie liet varen, het leiderschap van een godsdienstige beweging neerlegde, geliefde vrienden en het beminde Oxford verliet om zich blindlings over te geven aan Gods leiding en t gaan waar niets hem trok, niets hem boeide en niets hem een goed bestaan beloofde; hij moest in 1845 een totaal nieuw leven beginnen. Zo ook bewondert men zijn doorzettingsvermogen bij het stichten van de Universiteit van Dublin, toen gehoorzaamheid aan de Paus hem de moed gaf om talloze moeilijkheden te trotseren. Men heeft diepe eerbied voor zijn geduld in het Achilli-proces, toen hij op een afschuwelijke manier voor de ogen van heel Groot Brittannië vernederd werd. En er zijn meer feiten, die volgens iedereen getuigen van zijn grootmoedigheid. Maar ondanks dat alles ziet men in Newman toch nog een man, die een al te gevoelige natuur had en zich door die „ziekelijke overgevoeligheid" liet leiden tot woorden en daden, die niet passen in een gezond en gaaf geestelijk leven. Om het heel alledaags te zeggen: men beweert dat hij veel te gauw op de tenen was getrapt. En wanneer de advocaat van de duivel eenmaal aan het woord komt, zal hij verschillende voorbeelden kunnen aanhalen.

Alleen een nauwkeurige studie van Newman's literaire nalatenschap, zijn brieven, dagboeken, memoranda en talloze andere documenten, kan dit vooroordeel wegnemen. Het is bekend dat er nog een grote hoeveelheid van dit materiaal onuitgegeven is. Het ligt bijeen in de archieven van het Birminghamse Oratorium en in de kasten van Newman's studeervertrek. Wanneer men alle zogenaamde uitingen van ziekelijke overgevoeligheid daarmee belicht, dan krijgt men kans op een zuivere beoordeling. Zijn woorden en gedragingen zijn dikwijls gewogen en te licht bevonden, terwijl men de omstandigheden niet kende, die verklaren en rechtvaardigen. Newman heeft geen vergoelijking nodig als van de Franse Oratoriaan Bouyer, die zijn lezers vraagt: „Sinds wanneer is de heiligheid een kwestie van temperament? Sinds wanneer zijn krachtige, ongevoelige, gezonde temperamenten de enige bodem, waarop heiligheid gedijen kan?" Ongewild werpt hij hiermee op Newman de blaam van overgevoeligheid, zwakheid en ziekelijkheid. Laten we niet vergeten dat Newman jarenlang het voorwerp was van allerlei beschuldigingen, en dit in de hoogste kerkelijke kringen. Hij werd verdacht van min of meer ketterse ideeën, van gebrek aan trouw, van wereldsgezindheid, van een soort Gallicanisme, van verkeerde beinvloeding van jonge geleerden. Hij wist dit en leed er onder. Evenzeer leed hij onder het feit, dat hij zijn talenten kende en niet mocht gebruiken. Telkens opnieuw werden zijn pogingen om een goed werk voor de katholieke zaak tot stand te brengen de kop ingedrukt. Terwijl hij als Anglicaan de heraut en de voornaamste leraar was geweest in het godsdienstig réveil van de Oxford Movement, en als zodanig vereerd en bemind was geweest met een hartroerende trouw en eerbied, moest hij als katholiek werkeloos toezien en zijn wapenen laten roesten.

Als zo iemand, met zulke talenten en zo een verleden, in zulke voortdurende beproevingen toch angstvallig trouw blijft aan zijn plicht en gehoorzaam aan zijn kerkelijke overheden, zonder toorn, verbittering of koppigheid, maar zich integendeel kalm, vredig, vol overgave en zelfs met een zekere opgewektheid wijdt aan zijn taak, dan kunnen wij in hem moeilijk iets anders zien dan een grootmoedigheid en heldhaftigheid, die zijn natuur alleen niet kon opbrengen. En als we hem dan „onder Gods oog" soms horen klagen, zoals Job klaagde op de mesthoop en Jeremias bij de ondergang van Jerusalem; of als we in zijn vertrouwelijke brieven eens een droevige uitdrukking van pijn en teleurstelling lezen, geuit tot een vriend, die gevraagd had naar zijn opinie of die hem zonder die eerlijkheid verkeerd zou hebben begrepen, zouden we dan durven spreken van overgevoeligheid of een querulantentemperament? Als we bemerken, dat hij mensen als Manning, Faber, Talbot, Coffin, Ward en Vaughan niet meer vertrouwt, omdat ze menen hem te moeten aanbrengen in Rome en hem heimelijk of openlijk tegenwerken dan kunnen we hem geen verwijten maken voor wat die mensen zelf hadden veroorzaakt.

Hiermee wil ik die tegenstanders niet van liefdeloosheid beschuldigen. Ze hebben Newman niet begrepen, legden verkeerd uit en achtten het een plicht tegen hem op te treden. Het was geen strijd tussen kwaad en goed, maar tussen visie en visie. Dit neemt niet weg, dat het voor Newman een zwaar kruis, een donkere nacht, een bittere kelk is geweest. Om zijn gedrag zuiverder en groter en hoger te zien, is het goed een vergelijking te maken met b.v. de reacties van een Döllinger, die zich openlijk verzet, wanneer zijn inzicht in de geloofsleer door Rome en het Concilie niet toe kon komen de geloofsdaad te ding van een Simone Weil, die ondanks haar bewondering voor de Kerk er toch niet toe komen kon de geloofsdaad te stellen, nodig om Gog te zien in zwakke of onwaardige kerkelijke autoriteiten.

JOHN HENRY NEWMAN

Voordat 't proces van de zaligverklaring in Rome aanhangig gemaakt kan worden, moet het bisschoppelijk gerechtshof drie punten onderzoeken. Vooreerst de vraag, wat getuigen weten mee te delen over het leven en de deugden van kardinaal Newman. Ieder, die mondelinge of schriftelijke getuigenissen kan overleggen, zal worden opgeroepen. Verder zullen al Newman's geschriften moeten worden nagegaan in verband met zijn heiligheid, een geweldig werk, want behalve de 45 gepubliceerde boekdelen ligt nog veel meer ongepubliceerd materiaal in Birmingham en elders. Tenslotte moet worden vastgesteld, dat hem na zijn dood geen publieke verering is bewezen.

Er zijn mensen die opmerken: „Waarom al die moeite? Er zijn heiligen genoeg". Toch zou het een groot goed zijn, wanneer ook Newman bij de lange lijst werd gevoegd. Niet alleen zou het zijn naam herstellen bij degenen, die nog verkeerde ideeën bezitten over deze grote figuur, maar zijn werken zouden met dit zegel van de Kerk meer invloed uitoefenen. Het katholicisme in Engeland zou er niet alleen in prestige, maar ook in diepte door winnen, want zijn voorbeeld en zijn leer blijken de moderne katholieken heel sterk aan te spreken. De Anglicanen en andere niet-katholieken, die gaarne zijn geschriften lezen, zouden gemakkelijker tot 't katholicisme overgaan, en de aandacht van wie hem nog niet kennen, zou voortaan sterker op die grote zoon van de Engelse Kerk worden gericht. Daarenboven is hij een prachtig voorbeeld voor priesters en intellectuelen van deze tijd. Wat de moderne intellectuelen betreft, Newman zou door zijn zaligverklaring hun grote patroonheilige kunnen worden, hun voorbeeld bij uitstek. Hij heeft een universitaire opleiding genoten en is het type van een intellectueel. Als intellectueel heeft hij naar de volmaaktheid gestreefd en daarbij juist de moeilijkheden ontmoet en overwonnen, die de moderne intellectueel het meest overvallen en belemmeren. Het was zijn sterke zijde te zorgen voor hoger onderwijs en hogere opvoeding, m.a.w. voor de vorming van intellectuelen. Zijn werken zijn bijna alle voor intellectuelen geschreven en vooral zijn **Grammar of Assent** tracht een probleem op te lossen, dat intellectuelen vaak bezig houdt: hoe komt de mens tot zekerheid in concrete zaken, speciaal wat betreft de fundamenten van het geloof. En zo zal Newman's leer en leven een steun en troost kunnen worden voor de moderne ontwikkelde mens, die met vertrouwen zich tot hem zal kunnen en willen wenden in zijn geestelijke en stoffelijke bekommernissen.

Heer Bommel gaat het overdoen

3283 „Een jaar verdoezeld?" vroeg Tom Poes. „Bedoel je, dat ik een kalender heb achtergehouden?"

„Ja!" riep de grijsaard bits. „Je hebt een jaar verdoezeld! Geef hier......"

Zo krijsende propte hij de kalenders haastig in een zwarte zak en staarde Tom Poes wantrouwig aan.

„Ik heb niets achtergehouden!" zei Tom Poes boos. „Trouwens, waar zou ik zo'n groot ding moeten laten? En wat zou ik met die oude rommel moeten doen?"

„Dat zeg je!" snauwde de bejaarde vreemdeling. „Dat zeggen jullie altijd. Maar als het er op aankomt, doen jullie niets liever. Peuteren in verwaaide jaren! Ik ken jullie!"

Tom Poes haalde zijn schouders op en keerde zich om. Hij had genoeg van de ondankbare oude en hij verlangde naar de warme haard van Bommelstein.

De grijsaard keek hem met stekende oogjes na. Mompelend wierp hij de zak over de schouder en richtte zich op om zijn weg te vervolgen. Maar toen schudde hij het hoofd.

„Toch is het gewicht der jaren veranderd", prevelde hij. „De last is minder zwaar...... er moet een jaar weg zijn! Wee degene, die een jaar verdoezelt!"

Zijn stem was steeds luider geworden en toen Tom Poes langs de toren kwam en opnieuw de hoek omging hoorde hij hem krijsen in het gegier van de wind die over de heide blies.

„Wee degene, die een jaar verdoezelt!"

Nieuwe regisseurs voor het Toneelleven op CURAÇAO

Echtpaar Kamerman werkte 2 jaar als emigrant-acteur in CANADA

Dezer dagen hadden we een onderhoud met de Heer en Mevrouw Kamerman, die door de Sticusa in samenwerking met de Stichting Cultureel Centrum Curaçao zijn uitgezonden om hier het toneelleven weer nieuw leven in te blazen. Het jonge regisseuren-paar heeft veel idealen en plannen al moesten ze alles nog alleen in vage lijnen schetsen omdat ze eerst terdege van de plaatselijke mogelijkheden en eigenaardigheden op de hoogte willen komen.

De eerste weken zullen ze dan ook hun ogen en oren eens goed de kost geven en met veel mensen kennis maken. Uit de combinatie hiervan en van de ideeën, waarmee ze naar de Antillen zijn gekomen, zal dan wel een meer concreet werkplan geboren worden.

Het is inderdaad na een periode van twee jaar na het verblijf onder ons van Paul Storm en Henk van Nlsen niet zo erg gemakkelijk de draar weer op te nemen. Voorlopig hebben de Heer en Mevr. Kamerman zich verbonden door een contract van een jaar maar omdat een dergelijke tijd, alles bijeengenomen, wel wat kort is, wordt er rekening mee gehouden, dat dit contract nog wel met een jaartje verlengd zal worden. Overigens heeft dit echtpaar voor wat dat „zich inwerken" betreft wel reeds enige ervaring opgedaan. Daarover wisten beiden ons zeer onderhoudend te vertellen.

Nadat ze in Amsterdam op de Toneelschool hun studies voltooid hadden, hebben ze enige tijd gewerkt bij het Ned. Volkstoneel en daarna nog twee jaar bij de Haagse Comedie. Doch alles is in Nederland in het toneelleven zo definitief georganiseerd, aldus de Heer Kamerman dat je maar behoeft te werken en dan kun je nu wel reeds voorspellen „op welk plaatsje je over twintig jaar in de toneelbus zult mogen zitten". Ze besloten daarom naar Canada te emigreren. Dit is wel een opvallend besluit geweest. Waarschijnlijk waren ze wel de eersten die dachten om in Canada een nieuw toneelleven als emigrant te beginnen. Het theaterleven aldaar is eigenlijk pas en paar jaar oud en van enige traditie is beslist nog geen sprake. Toch is er in Canada een sterk nationaal gericht streven gaande om tot een eigen toneelleven te komen. Dit is vooral engels en misschien nog sterker amerikaans gekleurd. Men schrikt in dit opzicht niet voor geweldige ondernemingen terug: men denke b.v. aan Stratford Ontario waar men voor de Shakespeare-voorstellingen internationale figuren weet aan te trekken. Het fransprekende Canada staat hierin apart en heeft ook reeds sinds lang een sterkere binding aan het franse milieu.

Voor de acteur zelf is het leven en werken in Canada nog wel erg „Wild West". Alleen al in Toronto kent men ongeveer 500 „beroeps"-acteurs. Gezelschappen bestaan er niet, laat staan vaste contracten. Er heerst het bekende amerikaanse „type-casting"-systeem en dit veroorzaakt natuurlijk een enorme concurrentie. En toch is er een opvallend sterke onderlinge hulp. Men krijgt heel vlot tips in de hoop natuurlijk op wederdienst.

In deze wereld wilde het echtpaar Kamerman zich een plaats veroveren. Ze hebben ongeveer anderhalf jaar moeten worstelen en zich in leven moeten houden met allerlei baantjes soms van de meest vreemdsoortige aard. Tussendoor werd dan duchtig aan engelse spraakles gewerkt. Een tijdlang b.v. was de de heer Kamerman „shelffiller" in een Supermarket en geruime tijd heeft hij ook hun levensonderhoud verdiend als advertentie-acquisiteur voor een gestencild blaadje. Hij was er overigens de enige die het engels ook kon spellen. Niettemin was het (voor de eigenaar) een winstgevend bedrijf; hij verdiende er zo ongeveer 500 dollar per week aan. Tussendoor probeerden ze lang allerlei wegen natuurlijk om er in te komen en inderdaad lukte het na enige tijd gelegenheid te krijgen voor een auditie. Uiteindelijk — maar toen was er dan ook reeds een anderhalf jaar vol moeilijkheden en hard werken verlopen — zijn beide er in geslaagd en hebben ze vrij intensief gewerkt op het toneel. Vooral de televisie geeft veel werkgelegenheid en zal wel de grote stuwende kracht blijken om een geregelder toneelleven voor beroepsacteurs in Canada op te bouwen. Ook mevr. Kamperman heeft in allerlei baantjes moeten werken voor het zover was. Ze heeft o.a. een tijdje gewerkt op het kantoor van Philips N.V. Later kwam ze op een interessant kantoor terecht, waar men veelal werkte met losse krachten die nog al eens halve dag of meer op het kantoor verstek lieten gaan en dan door elkaar werden afgelost en vervangen omdat allen iets of veel te maken hadden met „show-business".

Ze bleven niet uitsluitend in Toronto maar wilden hun geluk ook proberen „in de provincie", d.w.z. het Westen van Canada. Hier hebben ze nog een zelfs voor deze „Wild West" zeer typisch avontuur beleefd. In verband met zijn advertentie-werkzaamheden kwam de heer Kamerman in contact met een exploitant van een klein bioscoopje in het oude Indianenplaatsje Wetaskewin in de buurt van het zeer Hollands klinkende Hobbema. Hij maakte, zijn eigenlijke aspiraties getrouw, de exploitant opmerkzaam op een klein toneeltje, dat sinds lang niet meer gebruikt werd. Door hier op bescheiden schaal gedurende pauzes wat „show" te geven met plaatselijk of ander talent, zou hij wellicht beter aan de concurrentie het hoofd kunnen bieden. De man was zo enthousiast voor deze suggestie dat hij de Heer Kammerman vroeg, onmiddellijk ontslag bij zijn advertentie-blaadje te nemen en bij hem in dienst te komen en deze zaak voor te bereiden. Veertien dagen lang heeft laatstgenoemde toen letterlijk alles gedaan tot vuilnis opruimen toe om het toneeltje in orde te krijgen. Zelfs had hij reeds een aantal costuumpjes laten vervaardigen om te beginnen op een kindermatinee. Toen alles door wat timmeren en verven weer net iets van een toneelruimte begon te krijgen zelfs met een kleedkamer, was de eigenaar bij het zien van deze onvermoede ruimte zo enthousiast, dat hij besloot er een winkeltje voor electriciteitsartikelen van te maken en de heer Kamerman.... kreeg prompt zijn ontslag. Beide besloten na hun wisselvallige avonturen toch maar terug te keren naar Toronto en daar is men stenslotte geslaagd. Zo zelfs, dat na al het harde en soms moeilijke werk van de twee jaren in Canada, door het half jaar intensie werken vooral voor de Televisie, een aardig centje overgespaard was om even uit te blazen en een kijkje in Nederland te gaan nemen. Er waren nog geen welomschreven plannen voor de tijd erna. Wel hadden de Heer en Mevr. Kamerman een gerucht gehoord over regisseurswerk op Curaçao maar de heer Post van de Amsterdamse toneelschool had hun geantwoord dat naar hij vernomen had, daarin reeds voorzien was. Ed. Hoornik echter had hen in contact gebracht met Sticusa en het C.C.C. en het einde van alles was, dat ze niet naar Canada zijn teruggekeerd, waar aan de heer Kamerman intussen een plaats als cursusleider op een Summerschool van een der Universiteiten was aangeboden, maar vertrokken naar de Nederlandse Antillen om hier hun kennis en ervaring in dienst te stellen van het amateurtoneelleven.

De maanden die zij in Nederland hebben doorgebracht, hebben de Heer en Mevr. Kamerman klaarblijkelijk ook niet stil gezeten. Ook hier speelden zij meestal voor de Televisie. Hierover vertelden zij ons nog enkele interessante persoonlijke ervaringen. Terug in Nederland „waren we eigenlijk een beetje bang van de goede kritieken die we kregen". Ze wijten dit vooral aan de voorafgaande intensieve arbeid voor de Canadese Televisie.

De nederlandse televisiespelers verkeren meestal niet in de gelegenheid om zich geconcentreerd en intensief in de eisen en stijl van de televisie in te werken. Ze blijven te sterk aan het theater gebonden. Wanneer het publiek dan tussendoor kennis maakt met spelers, die een tijdlang in het buitenland gedwongen waren, zich volledig te zetten naar de onverbiddelijke eisen van de camera, dan kan dit technisch voordeel even een voorsprong verschaffen op het nederlandse televisiespeelpeil. Omgekeerd is het niet onwaarschijnlijk, dat al te veel televisie-ervaring, een speler wat te „zwak" maakt voor het theater.

Op de vraag of men bij de televisie niet sterk het gemis voelt van de concentratie, die toch ongetwijfeld de aanwezigheid van publiek meebrengt, kregen we te horen, dat de fascinerende werking van het machtige camera-oog, de geconcentreerde aandacht van allen, die bij de opnamen betrokken zijn en „waarschijnlijk ook wel een tikje ijdelheid van de speler, die in een close-up betrokken wordt" toch allemaal factoren zijn, die een niet minder grote spanning teweeg brengen.

Met al die gevarieerde ervaringen, waarover de Heer en Mevr. Kamerman in een gesprek ons het een en ander vertelden, gaan ze nu werken ten behoeve van het Antilliaanse amateur-toneel.

Het is gebleken, dat er hier een groep bestaat, die een grote liefhebberij heeft voor het toneel. Daarnaast is er een groep, die een actieve voorliefde bezit voor de „show". Het is te wensen, dat er een vruchtbaar contact zal tot stand komen tussen deze groepen en de Heer en Mevr. Kamerman, die — naar ons is gebleken — klaar staan om hen met hun kennis en ervaring van dienst te zijn. Een soort cursus waarbij men aandacht zal besteden aan elementaire toneelaangelegenheden, waarvan men niet te gauw moet denken, dat men ze als liefhebber-met-aanleg onder de knie heeft, zou in een grote behoefte voorzien.

Moge door de medewerking van alle belanghebbenden het werk van de Heer en Mevr. Kamerman spoedig kunnen starten.

De beeldhouwer David Mc.Fall heeft een beeld vervaardigd van Winston Churchill, zoals die er in 1944 uitzag. Het beeld zal in brons worden gegoten en worden geplaatst in Woodford Green.

Vermoorde Jordaanse ministers werden slachtoffer van misverstand

Amman. — De drie Jordaanse ministers, die op veertien juli te Bagdad zijn vermoord, zijn het slachtoffer van een misverstand geworden, zo heeft hun chauffeur bij zijn terugkeer te Amman meegedeeld. Volgens hem had een menigte het gezelschap van zeven Jordaniërs waaroe de ministers behoorden, aangezien voor Iraki's, op weg om voor een krijgsraad terecht te staan.

De Jordaniërs waren op de dag van de omwenteling onder geleide van een Iraakse legerofficier uit hun hotel naar het ministerie van defensie gebracht. Toen zij daar aankwamen werd het gezelschap door een menigte aangevallen, die hen aanzag voor vertegenwoordigers van het oude regime. Soeleiman Toekan, de minister van defensie van de Iraaks-Jordaanse Unie, had men aangezien voor de Iraakse oud-minister van buitenlandse zaken Djamali. Hij was met de oud-premier Hasjem en de minister van staat voor buitenlandse zaken Chocloesi El Cheiri op beestachtige wijze afgemaakt.

Volgens de chauffeur bevindt de Jordaanse ambassadeur te Bagdad zich nog in zijn ambassade.

Secretariaat Bagdad-Pact tijdelijk in Lancaster House

Londen. — In kringen van de conferentie van Bagdad is vernomen, dat, zolang nog geen datum is vastgesteld, waarop de zetel van Bagdad naar Ankara zal verplaatst, het secretariaat van het pact tijdelijk in het Lancaster House te Londen gevestigd zal worden.

Verder hebben, naar in genoemde kringen werd vernomen, de ambtenaren besloten de ministers aan te bevelen, dat de volgende secretaris-generaal een Pakistaanse staatsburger is. De ambtstermijn van de huidige secretaris-generaal, de Iraki Chalidi, loopt binnenkort af.

De overstromingen in ARGENTINIE

Buenos Aires. — De overstromingen in het gebied van de Argentijnse hoofdstad Buenos Aires hebben de dood van tien personen veroorzaakt.. 100.000 mensen zijn dakloos. De materiele schade is groot.

Opgezweept door krachtige windvlagen is het water van de Rio de la Plata op bepaalde plaatsen vier meter boven het normale peil. In de badplaatsen bij Buenos Aires staat het water tot daken der huizen, waarop de bewoners de komst van reddingsboten afwachten. Volgens onbevestigde berichten zouden talrijke kinderen, die door het water werden meegesleept, zijn omgekomen. —

Het Argentijnse blad Critica bericht evenwel, dat 60 mensen zijn verdronken en 300 vermist worden.

AFP. meldt, dat de toestand ernstig en de waterstand door voortdurende regenval zeer hoog blijft.

Roep der ruimten

Een Nederlandse emigratieroman

door Dirk van den Brink

71

„Mijnheer Robbers, ik ben niet hierheen gekomen om U een verklaring af te leggen over mijn handelwijze. Ik wil alleen mijn grond verkopen. Maar wij [illegible] elkaar goed verstaan. Het is geen marktzaak. [illegible] kan niet onderhandeld worden over de prijs. [illegible] één gulden zestig per vierkante meter."

[illegible] zakte weer terug in zijn stoel zonder een [illegible]

[illegible] op.

[illegible]" drong ik aan.

[illegible]" kreunde Robbers, „dat je bereid bent, [illegible] voet met mij naar de notaris te rijden."

[illegible] U wilt."

[illegible] liet Robbers een zacht gekreun horen. [illegible] handbeweging wenkte hij zijn secretaris, die ogenblikkelijk zijn potlood en blocnote [illegible] gereed hield.

„Janssen," mompelde de heer Robbers, „waarschuw jij even mijn chauffeur, en bel daarna notaris Van Meerdonk op. Dan weet hij dat we op komst zijn."

„Het komt in orde, mijnheer Robbers," verzekerde Janssen overgelukkig.

Maar zo ontdaan was de directeur niet, of hij hield me nauwkeurig in het oog totdat ik mijn handtekening onder de verkoopacte had geplaatst. Want dat merkte ik wel: tot het laatste ogenblik heeft hij gemeend, zaken te doen met een onberekenbare gek, die ieder moment nog van gedachte zou kunnen [illegible]

[illegible] hebben wij de kust van Australië achter ons zien verdwijnen. Binnen enkele dagen zal ik mijn nieuwe vaderland aanschouwen en mijn boek is dus buiten verwachting nog op tijd klaargekomen.

Ik heb U antwoord gegeven op de vraag, waarom ik mijn geboortegrond vaarwel heb gezegd — voor zover ik daar zelf een antwoord op weet natuurlijk.

Wat zal ik U verder nog vertellen? Het is niet langer van wezenlijk belang.

Ariaan van Gurp heeft zijn kerkelijke begrafenis gekregen. Nog eens: ik spreek geen oordeel uit over het geval. Zelfs wil ik graag aannemen, dat hij zijn eeuwige zaligheid heeft bereikt. Maar ik houd vol, dat de zelfmoord als verschijnsel thuishoort bij de distels, die de boer naar de mesthoop rijdt. Een boer maakt liever de wereld kapot die hem omringt, dan zichzelf. Boer zijn wil zeggen: het leven bevruchten — het leven beschermen — het leven oogsten! De boer, die zich het leven beneemt, lastert niet alleen het Leven, maar pleegt bovendien op een heel bijzondere manier verraad aan de boerenstand.

Marietje van Gurp is de schok spoedig te boven gekomen. Kinderen komen over die dingen spoedig heen. Maar welke rol zal deze gebeurtenis spelen in haar verdere leven? Ik weet het niet; ieder mensenleven is een mysterie op zichzelf.

Het ongeval heeft mij voorgoed met mijn vriend Kobi verzoend. Dat is het enige lichtpunt dat ik er in kan ontdekken. Samen met Marietje heeft hij me naar de boot gebracht.

Daar ben ik erg blij om.

Mijn vader begrijpt, waarom ik emigreer. Zelfs geloof ik, dat hij trots is op me, omdat ik zijn stamboom ga overplanten naar de overzijde van de wereldbol. Moeder heeft mijn besluit verwerkt zoals iedere moeder dat zou doen: ze heeft niet naar de beweegredenen van mijn vertrek gevraagd, en er waarschijnlijk ook voor zichzelf geen antwoord op gegeven. Ze heeft de smart van de scheiding aanvaard, zonder dat er een klacht over haar lippen kwam — en tot de laatste dag is ze in de weer geweest om er voor te zorgen, dat het mij op de reis aan niets zou ontbreken.

U vraagt mij, wat Marie van Berkel zal doen? Maar ik heb U immers al verteld, dat ik hierover zelf nog twijfel? Zij heeft me beloofd, haar beslissing per brief te doen weten. Over twee dagen dus zal ik U wellicht bescheid kunnen geven.

Mijn besluit om te emigreren kwam voor haar volkomen onverwacht. Haar eerste opwelling was, de verkering te verbreken.

„Had je mij daar eerst niet over kunnen aanspreken?" vroeg ze — en dit verwijt was, van haar standpunt uit bezien, gegrond.

Ik heb haar mijn beweegredenen uitgelegd zo goed ik kon. Er is zo weinig te verduidelijken in de dingen die bijna geheel door het gemoed worden bepaald. Als Marie mij gelooft, dan zal ze me volgen in blind vertrouwen — en dan alleen ook kan ze de vrouw zijn van een emigrant. Later — veel later zullen haar ogen opengaan, en zal ze begrijpen, waarom ik de juiste keuze deed.

Maar als ze mij niet gelooft, dan is het beter, dat ze zich een gemakkelijker toekomst zoekt in haar eigen vaderland. Ik weet niet, wat ze doen zal; de hele reis heb ik er zelf over in twijfel geleefd.

Merkwaardig is, dat de oude Van Berkel ons geen duimbreed in de weg heeft gelegd. Toen ik hem met angst in het hart het grote nieuws ging vertellen, deed hij me verstomd staan over zijn antwoord.

„Ik wens je geluk met dit besluit, Martens," zei hij slechts, na enige tijd te hebben nagedacht, „Marie kan zelf beslissen of ze je volgen wil".

Zou hij, bij al zijn onbehouwenheid, toch hebben aangevoeld, wat de ziel van een jonge boer kan beroeren?

Het laatst heb ik Marie gesproken op een avond in oktober, daags voor mijn vertrek. Voor het laatst had ik mijn vee gevoederd, dat toen al grotendeels verkocht was.

In het halfduister van de stal zaten wij op een cementen koelbak, waarin 's zomers de melkbussen werden geplaatst. De koeien met haar trage koppen stonden gebogen over de voedergoot. Als een opgewonden gefluister klonk het sappige kauwen der stukgesneden mangelwortelen, die de dieren met een gekrulde, gelige tong over het beton naar zich toehaalden.

In het lamplicht starend zei Marie:

„Waarom, Johan, ga je emigreren? Geef me daar tenminste antwoord op. Waarom ga je?"

„Zelfs aan de overkant van de oceaan zou ik het je niet kunnen uitleggen, Marie," antwoordde ik hulpeloos, „maar daar kan ik het je wèl laten zien. Tot zolang zul je me dus moeten gelóven."

Ze zweeg.

„Beloof je me, dat je mij volgen zult — ik beloof je een gelukkige toekomst..."

Ik heb haar niet tot een toezegging kunnen verleiden, hoewel ze toch een spontane natuur heeft.

Vaag beloofde ze:

„Ik zal je schrijven, Johan. Als je in Nieuw-Zeeland aankomt, zal ik zorgen, dat er een brief van me ligt."

„Met je beslissing er in?"

(Slot volgt)

Gezag en Vrijheid

Beginselverklaring van Nationale Volkspartij

III

Engeland en Amerika. De invloed van Locke

In Engeland, waar het koningshuis der Stuarts de volksvrijheden niet wilde erkennen, werd de eerste fase van deze strijd beslist in 1649 met de onthoofding van Karel I en werd de overwinning behaald in 1688, toen Jacobus II in „the glorius revolution" werd vervangen door de beroemde Oranje, de Stadhouder Koning Wilhelm III, die de „Declaration of Rights" ondertekende, waardoor het constitutioneel koningschap en het parlementaire stelsel blijvend in Engeland konden worden gevestigd.

De koning koos voor het eerst zijn ministers uit de meerderheid van het parlement, waardoor, omdat deze ministers zelf parlementariërs waren, geen vrees bestond voor hernieuwd absolutisme. Periodieke verkiezingen, welke tijdelijkheid in de bezetting der ambten met regeringsverantwoordelijkheid meebrachten, werden ingevoerd, waarmede, alhoewel het kiesrecht aanvankelijk nog beperkt was, in beginsel de nieuwe rechtsorde was geboren.

Theoretisch grondlegger van dit parlementarisme, verdediger van de overschakeling van een absoluut koningschap naar een beperkt koningschap, de constitutionele monarchie, bestrijder van de staatsalmacht en voorstander van de rechten van de mens was de filosoof-paedagoog John Locke, van wie, uit zijn „letters of toleration", de beroemde uitspraak stamt: „Liberty of conscience is every man's natural right".

Met het in praktijk brengen van John Locke's beginselen, werd de inmenging van de overheid in de geestelijke gezindheid der onderdanen voorgoed onmogelijk gemaakt.

Toen dan ook de Engelse overheid later aan de bewoners der Amerikaanse koloniën niet dezelfde grondrechten wilde toekennen als aan de in Engeland woonachtige onderdanen, werd zij bestreden met de theorieën van John Locke.

Bij de grondvesting van de Verenigde Staten van Amerika door de „foundation fathers", van wie Thomas Jefferson de voornaamste was, bij het opstellen van de beroemde „Declaration of Independence" en bij het opstellen van de verschillende „Bills of Rights" der afzonderlijke staten is voortgeborduurd op het stramien van Locke's beginselen. De Amerikaanse constitutie is daar het resultaat.

Hiermede werd voor het Amerikaanse volk de weg naar de vrijheid niet alleen in staatkundige, doch tevens ook in individuele zin geopend en werd een staat geschapen, welke kan dienen als voorbeeld van een christelijk democratische staat. Het christelijke principe wordt daarbij o.m. openlijk tot uiting gebracht door het met gebed openen van elke vergadering van de senaat en het huis van afgevaardigden en door het jaarlijks uitschrijven van een „Thanksgivingday" door de President, die dan in een proclamatie zijn volk opwekt tot dank jegens de Almachtige.

Vanzelfsprekend is hiermede niet gezegd, dat de Verenigde Staten van Noord-Amerika, gezien vanuit de gezichtshoek der christelijk democratische staatsopvattingen geen tekortkomingen vertonen. Deze zijn er zeker meerdere, o.a. met betrekking tot de gelijkheid der burgers, hier en daar illusoir vooral in de zuidelijke staten.

De Amerikanen hebben dan ook in hun constitutie de „Liberty", de vrijheid meer op de voorgrond geplaatst, zulks in tegenstelling tot de zone der latere Franse Revolutie, die vooral de idee van de „Egalité" van de gelijkheid propageerden en trachtten te verwezenlijken. De beste verhouding tussen de ware vrijheid en gelijkheid der burgers is wel rondom 1795 in Nederland gevonden, mede doordat men deze op juiste grondslag wist te plaatsen.

Nederland en de Nederlandse Antillen

Het was Nederland, dat als eerste natie in de strijd om de volksvrijheden het juk der absolute koningsmacht afschudde. In 1581 zeggen de Nederlanders bij de „akte van verlatinge" de gehoorzaamheid op aan Philips II, omdat men, „waar het volk niet geschapen is voor de vorst maar de vorst voor het volk, de heer die zijn onderdanen als slaven behandelt, niet langer gehoorzaamheid schuldig is".

De door Willem de Zwijger na bloedige vrijheidsstrijd gevestigde, op democratische grondslag berustende gedecentraliseerde Republiek der Verenigde Nederlanden bestaat daarna voort van 1588 tot 1795, gedurende welke tijd de democratische denkbeelden zich in Nederland, zowel zelfstandig (Hugo de Groot) als onder invloed van het in Engeland gevestigd systeem der parlementaire democratie, immer verder ontwikkelden.

De omwenteling teweeg gebracht door de Franse Revolutie leidde in 1795 tot de uitroeping van de Bataafse Republiek, doch niet aan de denkwijze der Franse Revolutie, die van Rousseau, ontleende het meerendeel der patriotische vaderen dezer republiek zijn denkbeelden, maar aan de principes van John Locke vervat in de Amerikaanse constitutie en vandaar overgenomen in de „Declaration des Droits de l'Homme et du Citoyen".

De beroemde patriot Pieter Paulus, geestelijk vader van de verklaring van de rechten van de mens, geeft aan de gelijkheid een bijbelse fundering en stelt deze hoger dan de vrijheid, naardien de vrijheid haar grond in de gelijkheid vindt. Door de opneming van de rechten van de mens in de constitutie wil men de vrijheid waarborgen. Immers: „de meerderheid des volks, in wier wil de souvereiniteit berust, vermag zelfs niet willekeurig over de minderheid te heersen, in zaken welke de onvervreemdbare rechten van de Mens betreffen".

Hoewel de staatsvorm zich nadien wijzigde, tenslotte dan in een constitutionele monarchie, waarbij terecht aan de telgen van het Doorluchtig Huis van Oranje, dat immer op de bres had gestaan voor de erkenning, verdediging en handhaving van de volksvrijheden, de souvereiniteit werd toegekend, zijn sedertdien de grondrechten van de mens en burger: gelijkheid, vrijheid, veiligheid en eigendom blijvend in de Nederlandse grondwet verankerd.

Als gevolg hiervan is dezelfde lijn, de lijn van Locke en Paulus' verhandelingen, terug te vinden en te volgen in de Nederlands Antilliaanse Staatsregeling en in het Statuut van het Koninkrijk der Nederlanden, zij het dat de beginselen van Locke in onze constitutie nog niet volledig zijn uitgewerkt.

Ter onderkenning van deze lijn dele men de grondrechten van de burger, zoals deze in de vigerende wetgeving verzekerd zijn, in naar de grondrechten van de mens, waarbij zij zijn afgeleid, waardoor men navolgend, zij het uiteraard niet volledig overzicht verkrijgt.

RECHT OP GELIJKHEID
- —benoembaarheid tot alle ambten
- —gelijkheid van burgerlijke en burgerschapsrechten, gelijke aanspraken op het bekleden van ambten onverschillig welke godsdienst men belijdt
- —gelijkheid voor de fiscus.

RECHT OP VRIJHEID
- —vrijheid van drukpers
- —recht van petitie
- —recht van vereniging en vergadering
- —jus de non evocando
- —geen inhechtenisneming dan ingevolge de wet of op rechterlijk bevel
- —geen binnentreden der woning dan ingevolge de wet
- —onschendbaarheid van het briefgeheim
- —vonnissen moeten de gronden, waarop zij berusten, inhouden
- —godsdienstvrijheid
- —vrijheid van godsdienstoefening
- —vrijheid van onderwijs.

RECHT OP VEILIGHEID
- —bescherming van persoon.

RECHT OP EIGENDOM
- —bescherming van goed
- —geen onteigening zonder schadeloosstelling
- —geen algemene verbeurdverklaring van goederen
- —geen belastingen dan uit kracht ener wet.

(Wordt vervolgd)

Einde van de vierdaagse te Nijmegen.
Met bloemen op het geweer, het publiek dankend voor het applaus, komt deze Zwitzer voor de laatste maal in deze Vierdaagse Nijmegen binnen.

ARUBA

Examen kommies tweede klasse

Oranjestad. — Van de 21 kandidaten, die de laatste twee dagen opgingen voor het examen tot benoembaarheid voor kommies der belastingen tweede klasse, werden er 5 afgewezen. Twee kandidaten trokken zich terug. De 14 geslaagden zijn: L. Donati, M. A. Nagelen, F. V. Abath, A. A. Figaroa, C. J. Julen, N. I. Laclé, J. M. de Cuba, E. Geerman, C. C Groeneveld, C. A. Albertus, C. D. M. P. Hassell, F. N. Koolman, J. A. Richardson en M. A. de Windt.

Zeer grote belangstelling voor overheidsexcursies

Oranjestad. — Voor de door de Voorlichtingsdienst georganiseerde excursie naar de grote, in uitvoering zijnde, werken, blijkt zeer grote belangstelling te bestaan. Gisteren alleen al meldden zich meer dan 500 liefhebbers. Het totaal aantal was gistermiddag om 16 uur, toen de inschrijving sloot, 1226. Mede in verband met het beperkte aantal bussen, dat beschikbaar is, zal men nu de excursie-gangers in groepen verdelen en de rondgang over verschillende zondagen verdelen. Bovendien wordt er naar gestreefd de liefhebbers te verdelen in taalgroepen, waardoor men Papiaments sprekende, Engels- en Nederlands sprekende gezelschappen krijgt. De inschrijving is nu gesloten. Indien er meer bussen beschikbaar komen, overweegt men echter in komende weken nog meer van dit soort excursies te houden.

Zeeman viel van luchtkoker

Oranjestad. — Aan boord van de „Esso Knoxville" vond een bedrijfsongeval plaats. Een Italiaanse zeeman kwam bij werkzaamheden op een luchtkoker te vallen en stortte 10 meter omlaag. In zorgwekkende toestand en met zware inwendige verwondingen is hij in het Lago-hospitaal opgenomen.

2000 kinderen lieten verstek gaan bij laatste ronde Salk-vaccinatie

Oranjestad. — Ongeveer 2000 kinderen, die wel de eerste en tweede injektie met salk-vaccin kregen kwamen niet opdagen voor de derde en laatste. Daar blijkens medische onderzoekingen het vaccin slechts volledig effektief is, indien de kinderen drie injekties krijgen, wordt nogmaals — maar nu voor de laatste maal — de gelegenheid open gesteld om de kinderen gratis een derde injektie te laten halen en wel op zo. dinsdag van 8 tot 12 uur en van 13.30 tot 15.30 uur in het medisch centrum te Oranjestad. Nadere bijzonderheden over deze kwestie volgen per advertentie.

Globetrotters JOS en ROBBY in B.G.

Oranjestad. — In het Brits Guyanese blad „The Evening Post" troffen wij het bericht, dat de Hollandse Globetrotters, Jos de Lange Wendels en Robby van der Wal, die ook geruime tijd op de Antillen waren na hun bezoek aan Venezuela nog een maand naar Brazilië gingen en thans in Brits Guyana arriveerden.

Koeckert kwartet naar ARUBA

Oranjestad. — Onder auspiciën van de Westduitse regering maakt het bij muziekliefhebbers zo bekende Koeckert Kwartet een Zuidamerikaanse toernee. Ofschoon het kwartet na een bezoek aan Caracas de toernee zou besluiten en naar Bonn terugkeren, is de Kunstkring er in geslaagd de kunstenaars voor een optreden op Aruba te engageren. Het kwartet zal hier nu de 15e augustus optreden in de Bolivariana.

TURKIJE voldaan over AMERIKA

Londen. — In Turkse kringen heeft men met grote voldoening de gisteren door de Verenigde Staten gedane toezeggingen aan de leden van het pact van Bagdad ontvangen. Het Amerikaanse besluit wordt vooral gezien als een succes voor de Turkse diplomatie. Turkije is altijd voorstander geweest van de toetreding van de Verenigde Staten tot het verdrag van Bagdad. Hoewel de Amerikaanse regering zich nog steeds niet officieel aangesloten heeft, komt haar besluit volgens Turkse kringen precies op hetzelfde neer.

Belangrijke wijzigingen in ons PRIVAATRECHT in overweging

Hoogleraar adviseert Regering

Onlangs arriveerde hier professor Mr. W. F. de Gaay Fortman, hoogleraar in het privaatrecht en het arbeidsrecht aan de Vrije Universiteit te Amsterdam, die op verzoek van de Antilliaanse Regering, haar van advies zal dienen over een drietal onderwerpen van privaatrecht, te weten: de kwestie van de zetelverplaatsing van buitenlandse vennootschappen; of de nieuwe Nederlandse wetgeving inzake de stichting in de Antillen moet worden overgenomen in verband met het concordantiebeginsel opgenomen in artikel 39 van het Statuut, en tenslotte óf en hoe in verband met de economisch bijzondere ligging van de Antillen een regeling van de trust kan worden ingevoerd.

De Heer de Gaay Fortman was zo vriendelijk ons te ontvangen en een uiteenzetting te geven van het een en ander.

Om met het laatste punt te beginnen: het rechtsleven hier schijnt behoefte te hebben aan het instituut van de trust, een typisch angelsaksische rechtsfiguur. Een trust zou men kunnen omschrijven als een rechtsverhouding krachtens welke degene die tot een vermogensbestanddeel is gerechtigd, daarvan niet ten eigen nutte gebruik mag maken, maar krachtens welke hij verplicht is zorg te dragen, dat zijn subjectief recht uitsluitend aan een ander ten goede komt, dan wel uitsluitend strekt de behartiging van een abstract, d.w.z. een niet op bepaalde personen te betrekken doel. "Dit is de definitie die Mr C. A. Uniken Venema geeft in zijn werk "Trustrecht en Bewind".

PROF. MR. W. F. DE GAAY FORTMAN.

„De vraag is nu of men in ons huidige recht de trustfiguur wel zonder meer kan invoeren; of ons rechtsstelsel, met name het systeem van ons zaken- en verbintenisrecht zich daartegen niet verzet. Anderzijds zijn er die zeggen: Waarom niet invoeren indien het rechtsleven hier erom vraagt. En dit laatste is op zichzelf juist, maar men mag het belang van een sluitend stelsel van vermogensrecht niet uit het oog verliezen", aldus de heer de Gaay Fortman.

In het derde boek van het ontwerp voor het nieuwe Burgerlijk Wetboek in Nederland dat door wijlen professor Meyers is opgesteld, is een regeling van het "bewind" ongeveer (in navolging van de Engelse "trust") opgenomen. Gevraagd of in verband met het meergenoemde "concordantie-beginsel", dat zegt dat bepaalde onderwerpen zoveel mogelijk op overeenkomstige wijze moeten worden geregeld in de wetgeving der drie rijkspartners, het niet noodzakelijk zal worden het gehele "wetboek-Meyers" voor de Antillen in te voeren, antwoordt de professor dat dit inderdaad zo is, doch dat dit een werk van jaren zou zijn. In Nederland zijn pas twee van de negen boeken van het nieuwe burgerlijkwetboek door de Tweede Kamer aangenomen. Men zal daar met de aanpassings- en invoeringswetgeving zeker niet vóór 1965 klaar zijn. De vraag of dit alles getransponeerd zal worden naar hier is een kwestie die veel tijd en studie vergt.

Overgaande op het tweede onderwerp vertelt de adviseur dat in Nederland sinds kort een „Wet op Stichtingen" is ingevoerd, waarin voor een deel de bestaande praktijk en doctrine is belichaamd, doch die ook nieuwe dingen bevat.

De zuiver commerciële stichting bijvoorbeeld is, in tegenstelling met vroeger onmogelijk geworden. Thans is er een gesloten systeem van rechtspersonen, d.w.z. dat bepaalde vormen van rechtspersonen slechts voor bepaalde doeleinden kunnen worden gebruikt. Een stichting mag slechts uitkeringen van ideële en sociale doeleinden worden aangewend. Een onderneming kan slechts in de vorm van een naamloze vennootschap, een vennootschap onder firma, een commanditaire vennootschap, coöperatieve vereniging of een onderlinge waarborgmaatschappij worden gegoten. Op de Antillen echter bestaat de toestand zoals vóór de invoering van de nieuwe wet in Nederland.

Het merkwaardige doet dus zich voor dat enerzijds een van de punten in de taakomschrijving van de adviseur juist beoogt ons recht omtrent een bepaald onderwerp (de stichting) in overeenstemming te brengen met het Nederlandse recht terwijl hij anderzijds moet onderzoeken de mogelijkheid van het opnemen van dat recht — althans tot op zekere hoogte — vreemde rechtsfiguur, de trust.

Wat het derde punt van zijn opdracht aangaat, maakt de Heer de Gaay Fortman het duidelijk dat het niet gaat om zetelverplaatsing binnen het rijk, maar vanuit „derde landen". Als thans bijvoorbeeld een Italiaanse maatschappij haar zetel naar de Antillen wil verplaatsen is dit niet mogelijk. Het gaat dus om een vergelijking te maken die natuurlijk enigszins mank gaat — om de regeling van de „naturalisatie" van de rechtspersoon. Het uitzoeken nu welke de — civielrechtelijke — voorwaarden daarvoor zijn is het voorwerp van dit onderdeel van zijn taak.

De Antillen zijn prof. de Gaay Fortman niet onbekend. In zijn jeugd verbleef hij er gedurende drie en een half jaar (van 1912 tot 1915), toen zijn vader, Mr. B. de Gaay Fortman, lid was van het Hof van Justitie. Deze werd in Nederland terug, vice-president van de arrondissement-rechtbank te Amsterdam. Maar de magistraat behield zijn liefde en belangstelling voor alles wat met de Antillen te maken had. Hij was een trouwe medewerker aan de West-Indische Gids van welk tijdschrift hij lange tijd redactie-secretaris is geweest. Zijn Antilliaanse bibliotheek is de uitgebreidste en volledigste van Nederland.

En zijn papiaments kent hij nog goed. Op de meeste Curaçaose kranten, waaronder ook papiamentse is hij nog steeds geabonneerd. Als blijk van waardering voor zijn arbeid tot verbreiding van de kennis van de Antillen mocht hij dan ook de Zilveren Anjer ontvangen. In 1947 verscheen van zijn hand en „Schets van de Politieke Geschiedenis der Nederlandse Antillen in de twintigste eeuw", en onze Antilliaanse wetboeken zijn door hem bewerkt.

De belangstelling voor de Antillen is van de Vader op de zoon overgegaan. In 1956 heeft prof. de Gaay Fortman tijdens een bezoek aan de Antillen een tweetal lezingen over het arbeidsrecht en de arbeidsverhoudingen gehouden onder auspiciën van het "Curtureel Centrum Curaçao. "Ik kan dus zeggen dat dit mijn derde bezoek is aan de Antillen", zegt hij. Ook is hij lid van het Bestuur de Sticusa.

Prof. de Gaay Fortman die vergezeld is van zijn echtgenote, zal ongeveer vijf weken op Curaçao blijven teneinde ter plaatse besprekingen te voeren en gevens te verzamelen ter uitvoering van zijn opdracht, en gaat daarna over Suriname naar Nederland terug waar hij de gegevens zalm uitwerken. Hij zegt zeer vereerd te zijn met de opdracht en er ook met plezier aan te werken.

Wij wensen de Heer en Mevrouw de Gaay Fortman een prettig verblijf toe en het welslagen van de belangrijke opdracht.

CURACAO

PETER STUYVESANT-GROEP bestaat 10 jaar

Willemstad. — Vandaag is het tien jaar geleden dat werd opgericht, de Peter Stuyvesant Groep, Groep IV der N.P.V. District Curaçao. Zoals bekend werd toen met een klein aantal jongens begonnen op een terrein op Zeelandia, gelegen aan de Schottegatweg Oost, onder leiding van de oprichter van de groep, Hopman David van der Ree, Jr. Geleidelijk aan werd uitgebreid met een Horde Welpen en een Stam Voortrekkers. Na drie jaar moest de Groep van dit terrein verhuizen, maar kreeg de beschikking over een deaal stuk uitgestrekt terrein op Klein Kwartier achter Club van Engelen. Het enige wat toen nog ontbrak, was een troephuis.

De actieve groepsleiding zat echter niet stil en binnen een jaar, verrees een aardige troephuis op het terrein.

De Groep vanzelf in de loop der jaren zijn ups and downs gehad, maar wist zich altijd te handhaven zijn en Groep van klasse. Momenteel zijn er ruim 70 leden ingeschreven onderl eiding van 5 leiders en drie leidsters. Deze Groep is de enige groep op Curaçao, die het gepresteerd heeft om uit haar gelederen den Districts Commissaris en twee Assistent Districts Commissarissen voort te brengen.

De viering van deze gedenkwaardige gebeurtenis zal plaats vinden op zondag 3 augustus a.s. 's Morgens om negen uur wordt de dag geopend met de vlaggeparade. Daarna zullen verschillende spelen en wedstrijden gehouden worden voor welpen en verkenners op het groepsterrein. Hieraan zullen delegaties van alle N.P.V. groepen op Curaçao deelnemen. Om half vijf 's middags wordt een jubileummars gehouden over Van Engelen en Mahaai naar Cas Cora en terug, met medewerking van de unieke en populaire Districtsdrumband. De band zal dan verschillende nieuwe marsen ten gehore brengen, o.a. De Caribenmars en de Fanfaremars (beide eigen composities), de Van De Reemars, een Schotsemars en een Jubileummars.

Om half zeven wordt de dag besloten met een pittig kampvuur, dat zoals men het bij deze Groep altijd gewoon is, weer goed verzorgd zal zijn. Tijdens dit kampvuur zal een Assistent Welpenleidster geïnstalleerd worden.

Ouders, oudpadvinders en belangstellenden zijn allen hierbij van harte welkom.

Amerikaanse marinier in BEIROET gedood

Beiroet. — Een Amerikaanse marinier is in de omgeving van het vliegveld van Beiroet gedood.

Volgens een woordvoerder van de bevelhebber der Amerikaanse troepen in Libanon kan de dood van de marinier zijn veroorzaakt door een verdwaalde kogel der rebellen.

Dit is de tweede Amerikaanse marinier, die in Libanon om het leven is gekomen. De eerste werd door een Amerikaanse schildwacht doodgeschoten, toen hij niet reageerde op een herhaald aanroepen door de wachtpost.

—:—

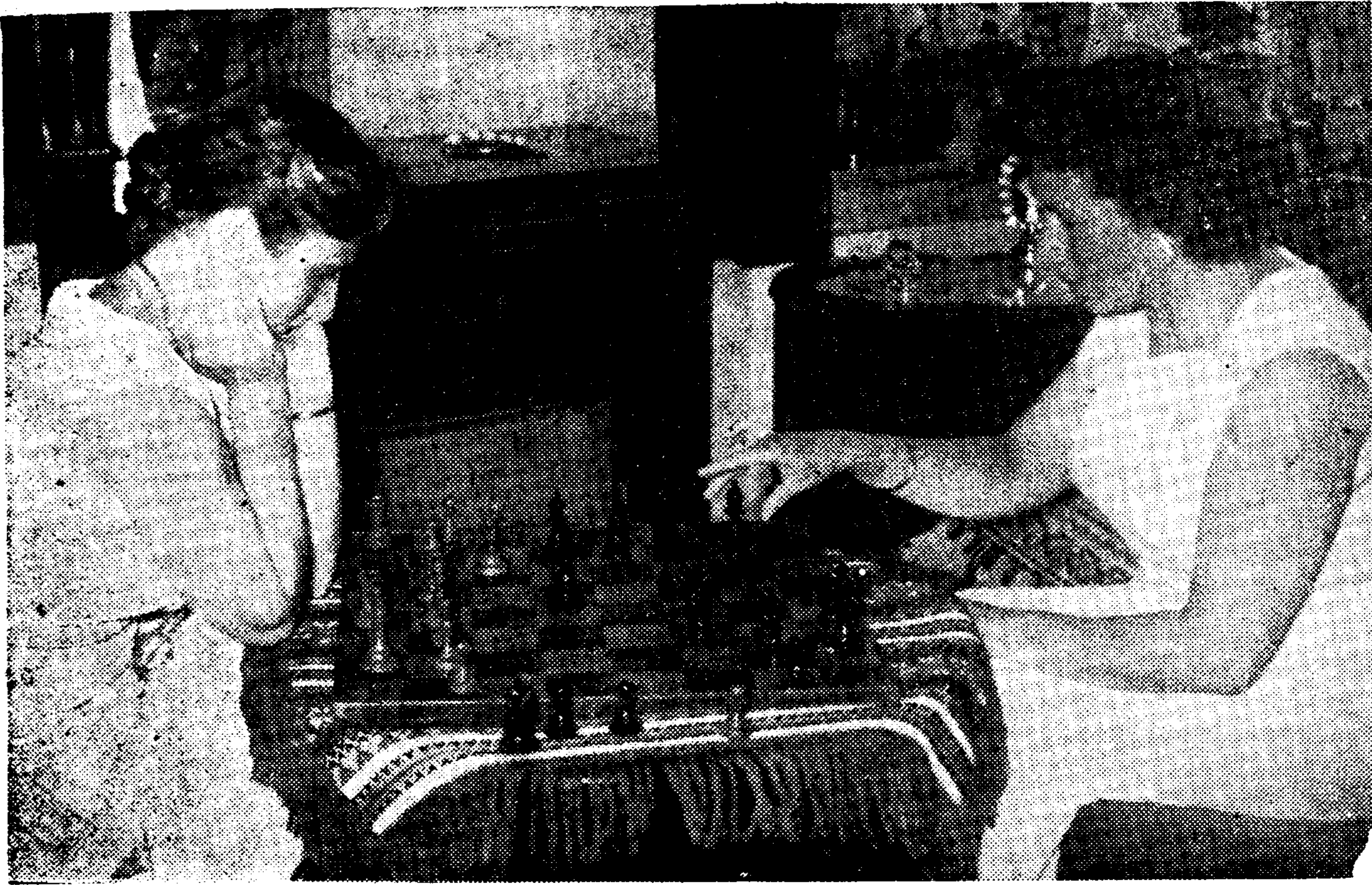
Jeruzalem. — In antwoord op een vraag in het Israelische parlement heeft premier Ben-Goerion verklaard, dat Israel, indien het eventueel deelneemt aan een topconferentie, zal eisen, dat de Arabische Staten ingevolge het handvest van de Verenigd Naties hun Boycot tegen Israel staken, een vreedzame regeling aanvaarden en de vrije doorgang door het Suezkanaal toelaten.

Indien Israel niet wordt toegelaten tot deelneming aan een topconferentie, zal de regering zich niet gebonden achten aan beslissingen, die door de conferentie worden genomen", aldus Ben-Goerion.

Monument voor LIEVE GERRITJE onthuld

In Den Bosch is dezer dagen een monument voor onze lieve Gerretje onthuld. Het is opgericht en vervaardigd door de beeldhouwer Leo Geurtjens uit Blericum.

De eerste boer de beste hield bij het monument toen het onthuld werd een geestige toespraak er was ter gelegenheid van dit feestelijk gebeuren ook de gehele dag een feestelijke stemming in Den Bosch en heel wat lieve Gerritjes en eerste boeren de beste hebben een brandewijn. gedronken op dit heugelijk gebeuren.

Tijdens de wedstrijden om het Nederlands dameschaakkampioenschap, die van 4 tot 9 augustus in Dordrecht worden gehouden, zal zich het merkwaardige feit voordoen, dat een moeder en een dochter elkaar zullen bekampen op de 64 velden. Eenny Heemskerk Jr, de dochter van onze nationale schaakkampioene, mevrouw Heemskerk, heeft zich nl. van een plaats in de finale verzekerd door een der drie voorronden te winnen. Foto: moeder en dochter.

Het J.P.F. - BASKETBALL - TOERNOOI

PANTHERS DE MEERDERE VAN SITHOC

Willemstad. — Het J.P.F.-basketball-toernooi werd gisteravond voortgezet met de dameswedstrijd S.D.L. — C.B.C. en de herenontmoeting Panthers — Athene, voor welke wedstrijden wederom goede publieke belangstelling bestond.

C.B.C. verslaat S.D.L.

C.B.C. wist in een goed gespeelde wedstrijd met 29—13 van S.D.L. te winnen. C.B.C. speelde een snelle partij en het hoge tempo werd tot het einde gehandhaafd. De longshots van Baby Rommy, die vaak doel troffen en de snelle doorbraken van de kleine Araujo, stelden de S.D.L.-defensie voor grote problemen. Langzamaan voerde C.B.C de score op, terwijl S.D.L. er haast niet aan te pas kwam. Pas enkele seconden voor het verstrijken van de eerste helft, gelukte het S.D.L. haar eerste basket te scoren. De ruststand was 11—3.

De tweede helft gaf hetzelfde spelbeeld te zien als het eerste gedeelte van de wedstrijd.

S.D.L. kwam nu iets beter voor de dag, doch niet genoeg om het de C.B.C.-meisjes, die een prima partij speelden, lastig te maken. De eindstand werd 29—13 voor C.B.C

De tweede wedstrijd tussen Panthers en Sithoc eindigde met de score van 44—35 in het voordeel van eerstgenoemde ploeg. Sithoc verscheen zonder Kenepa en in de eerste helft van de wedstrijd had de snelle Panthers-ploeg vrij spel, hetgeen wel bleek uit de ruststand: 20—9. Na de rust speelde Panthers veel minder, hetgeen mede te wijten was aan enkele voorbarige en onnodige vervangingen. Sithoc kwam echter veel beter opzetten en scoorde menige fraaie basket. De achterstand bleek echter te groot om nog ingehaald te worden en Panthers won met negen punten verschil.

Zondag as. worden de laatste wedstrijden van het JPF-toernooi verspeeld. Om 19.30 uur spelen C.B.C. en Jong Curaçao en om 20.30 uur Lightning — Huracan.

Nog meer Amerikaanse troepen in Libanon geland

Beiroet. — Bij Beiroet zijn vandaag Amerikaanse troepen aan land gegaan. Een Amerikaanse woordvoerder heeft verklaard, dat er geen mededelingen over deze troepen zullen worden verstrekt, voordat de ontscheping voltooid is. Dit zou verscheidene dagen duren.

Volgens AFP heeft een Amerikaanse militaire woordvoerder gezegd, dat het om onderhoudspersoneel van de landstrijdkrachten gaan. Vorige week aldus de woordvoerder, heeft de Amerikaanse ambassade medegedeeld, dat er zich nog Amerikaanse troepen op zee bevonden, over wier bestemming nog geen definitief besluit was genomen.

Over de sterkte van de nieuw aan te voeren troepen wilde hij zich niet uitlaten. Tot dusver waren er bijna 10.000 Amerikaanse militairen in Libanon.

Voor waarnemers was de nieuwe landing een verrassing, gezien de gisteren door Dulles gedane mededeling, dat de Amerikaanse troepen zouden worden teruggetrokken, als de Libanese regering daarom verzocht en de verkiezing van generaal Sjehab tot president.

Libanese ministers weigeren parlementsvergadering bij te wonen

Beiroet. — Premier Solh en drie van zijn ministers hebben geweigerd de parlementsvergadering, waarop generaal Sjehab gisteren tot president is gekozen, bij te wonen. Eerder had Solh te kennen gegeven, dat hij onder Sjehab niet in funktie wilde blijven.

Vandaag wordt bericht, dat andere leden van het kabinet Solh trachten te bewegen in funktie te blijven. Waarschijnlijk zal zijn beslissing afhankelijk zijn van het tijdstip, waarop president Sjamoen zijn funktie neerlegt. Zijn ambtstermijn loopt 23 september af. In de omgeving van Sjamoen wordt gezegd, dat hij niet van plan is eerder af te treden. Wel gaat het gerucht, dat Sjamoen zich bereid zou hebben verklaard binnenkort naar Amerika te vertrekken om de schijn te redden.

Amerikaanse Senaatscommissie bestudeert Sovjet voorstel

Washington. — De Amerikaanse senaatscommissie voor handels-aangelegenheden bestudeert thans een Sowjetrussische voorstel voor de aanleg van een tunnel onder de Beringstraat, tussen Alaska en Siberie. Warren Magnuson, de democratische voorzitter van de commissie, deelde mede dat hij de Sowjetrussische autoriteiten om nadere bijzonderheden had gevraagd van dit project, waaromtrent kortgeleden op de wereldtentoonstelling te Brussel mededelingen zijn gedaan door Arkady Markin, lid van de Sowjetrussische academie voor wetenschappen.

Magnuson verklaarde nog, dat een dergelijk voorstel aan het einde van de negentiende eeuw reeds van Amerikaanse zijde is gedaan. Het was afkomstig van de spoorwegkoning E. H. Harriman, de vader van de huidige gouverneur van de staat New York, Averell Harriman.

Magnuson verklaarde, dat verwezenlijking van het Sowjet-Russische project reusachtige mogelijkheden voor Europa, Azië en Amerika zou openen. Hij wil het voorstel tot in bijzonderheden met autoriteiten van Alaska en Canada bespreken.

Maatregel ter voorkoming van stakingen in Indonesie

Djakarta. — Heden zijn in Indonesië alle olie-ondernemingen tot vitale bedrijven" verklaard. Deze maatregel is genomen door de chef-staf van het leger, luitenant-generaal Nasution, met het doel om stakingen en uitsluitend van personeel te voorkomen.

De in het besluit genoemde ondernemingen zijn de Amerikaanse Standard Vacuum en Caltex, de Bataafsche Peroleum Maatschappij en de Nederlands Indische Aardoliemaatschappij, welke laatste een gezamenlijke Nederlands en Indonesisch bedrijf is.

—:—

Parijs. — De politie te Alencon in West-Frankrijk heeft vrijdag medegedeeld dat een jonge Franse boer en zijn vrouw hebben bekend een knecht verdronken te hebben, na hem dronkend gevoerd te hebben, omdat hij weigerde de schuld op zich te nemen voor het verdunnen van de melk met water. De boer, de 25-jarige Aandre Lemesle uit Saint Paul, was tot het verdunnen van zijn melk overgegaan toen hij grote schulden had, aldus de politie.

—:—

Dayton. — In Dayton (Ohio) is een 13-jarige jongen in het ziekenhuis opgenomen, die een temperatuur bleek te hebben van meer dan 43 graden Celsius.

Door Koeling is de temperatuur teruggebracht tot onder de 39 graden. De artsen schrijven de koorts toe aan een zelden voorkomende bloedklontering.

Curacaos Baseball

Willemstad. — Gisteravond werd de Curaçaose baseball-competitie voortgezet. In de A-klasse versloeg Los Tigres het team van Antillianos met 14-11.

In de AA-klasse behaalde Three Horses een 10-4 overwinning op Unidos. De winnende pitcher was Hamilton Richardson, de verliezer Donald Daal.

Adolf Oehlers sloeg in deze ontmoeting een homerun.

De stand in de AA-klasse is thans als volgt:

	Gew.	Verl.	Acht.
Chicago	7	2	—
Pampero	6	2	½
Three Horses	6	4	1½
Lucky Strike	5	4	2
Sta. Rosa Indians	3	6	4
Unidos	0	9	7

In Arnhem startte onlangs de „Tour der Verenigde Naties", een wielerronde voor Nederland voor jongens van 14 tot 17 jaar. Foto: de geestelijke vader van de Tour, Joop Legerstee, aan de kop van de stoet, in de omgeving van Lochem.

Conferentie van deskundigen over waarborgen tegen verrassingsaanvallen

Washington. — De Verenigde Staten hebben de Sovjet-Unie gisteren schriftelijk voorgesteld deskundigen van beide landen in de eerste week van oktober in Génève te laten vergaderen ter bestudering van de technische aspekten van waarborgen tegen mogelijke verrassingsaanvallen.

De V.S. stellen voor, dat de besprekingen zullen worden gewijd aan de voor dergelijke waarborgen nodige controlemiddelen, de doeleinden, die men hiermede wil verwezenlijken, en de resultaten, die van het in het leven roepen dezer waarborgen, kunnen worden verwacht.

Dergelijke technische besprekingen zouden een toetssteen kunnen zijn om uit te maken, of een bijeenkomst van de regeringsleiders der grote mogendheden de gelegenheid zou bieden tot een ernstige bespreking van de voornaamste internationale vraagstukken. Ook zou hieruit kunnen blijken, of een dergelijke bijeenkomst zich zou lenen om overeenstemming over deze problemen te bereiken, aldus de Amerikaanse nota.

De betrokken deskundigen zouden, naar wordt aangenomen van gedachten moeten wisselen over onderwerpen als het Amerikaanse voorstel voor een internationale luchtinspektie en het Russische denkbeeld, om inspektiegroepen te stationeren op vliegvelden en eindpunten van weg- en spoorwegverbindingen.

Bij de onderhandelingen, die de westerse grote mogendheden en de Sovjet-Unie over internationale ontwapening hebben gevoerd, hebben beide partijen bij verscheidene gelegenheden erkend, dat het noodzakelijk is, waarborgen tegen verrassingsaanvallen te scheppen.

SPORTBERICHTEN

Atletiek

Boekarest. — De Roemeense atlete Yolanda Balas heeft gisteren tijdens wedstrijden te Boekarest het wereld- en Europees rekord hoogspringen dames verbeterd met een sprong van 1.81 meter. Het oude rekord stond met 1.80 meter sedert 22 mei van dit jaar op haar naam.

Zwemmen

New Brighton. — Ian Black, een 17-jarige Schotse zwemmer, heeft tijdens de Engelse kampioenschappen op de mijl te New Brighton twee Europese rekords verbeterd. Ian Black won de mijl in 19 min. 17,5 sec. en als tussentijden voor de 800 en 1500 meter werden respectievelijk 9 min. 25,5 sec. en 18 min. 06,2 sec. afgedrukt. De jonge Schot bleef daarmede 3,1 sec. en 5,8 sec. beneden de rekords van Guy Montserret (Frankrijk), die op 2 september 1957 voor de 800 meter vrije slag 9 min. 28,6 sec. noteerde en twee dagen later voor de 1500 meter vrije slag zwom in 18 min. 12 sec.

Het geschil tussen Nederland en Indonesie over Westelijk Nieuw Guinea

Djakarta. — De chef staf van het Indonesische leger, generaal-majoor Nasution, heeft medegedeeld dat indien de diplomatie zou falen in het geschil tussen Nederland en Indonesie over Westelijke Nieuw Guinea, de militaire weg zou worden gevolg.

Op militair terrein kan ik verklaren — aldus de generaal — dat de recente gebeurtenissen hebben bewezen dat wij in staat zijn moeilijkheden te overwinnen en dit heeft ons direkt de gelegenheid verschaft onze strijd voor het opeisen van West-Irian te steunen.

Voorrang dient echter te worden gegeven aan het onderdrukken van de opstand.

—:—

Melbourne. — In Australie, dat ongeveer 90 maal zo groot is als Nederland wonen thans ongeveer 9.800.000 mensen. In het komende jaar hoopt men de tien miljoen te bereiken.

Indon. federatie van Communistische vakverenigingen:

Aktie tot overname van Nederl. bedrijven in INDONESIE nog niet geheel uitgevoerd

Djakarta. — De Sobsi, de Indonesische federatie van communistische vakverenigingen, heeft er bij de regering op aangedrongen om de Nederlandse bedrijfsleiders van Nederlandse ondernemingen, die na de overname van deze bedrijven in december jl. nog in funktie mochten blijven, te ontslaan.

In een uitvoerige verklaring wijst de Sobsi er op, dat er in Indonesië nog steeds gebieden zijn, waar de aktie tot overname van de Nederlandse bedrijven nog niet geheel is uitgevoerd.

Deze verklaring werd uitgegeven, nadat de vorige week bekend was gemaakt, dat alle Nederlandse stafemployees van het agentschap van Lindeteves in Djakarta door Indonesische employees van hetzelfde bedrijf waren vervangen. Deze Nederlandse employees moeten evenwel op last van de militaire autoriteiten als „adviseurs" aanblijven. Dit is ook in andere Nederlandse bedrijven zo geschied.

De Sobsi betoogt in de verklaring, dat, naar het schijnt, de tegen de Nederlandse bedrijven genomen maatregelen geen nadelige invloed hebben gehad op de produktie. De verklaring gaat fel te keer tegen die ambtenaren en autoriteiten, die de Nederlandse slechts onder toezicht hebben geplaatst onder het motto, dat daardoor de produktie niet in gevaar is gebracht. **Op deze wijze — aldus de verklaring — is de monopolistische positie van de Nederlanders volkomen geprolongeerd.** Ook keert de verklaring zich tegen de pogingen om de in beslag genomen bedrijven om te zetten in particuliere bedrijven in plaats van in staatsbedrijven.

In de verklaring wordt een beroep gedaan op de arbeiders de aktie tot likwidering van de Nederlandse economische belangen in Indonesië met kracht voort te zetten en de waakzaamheid tegen de sabotage van de Nederlandse imperialisten en hun trawanten te verscherpen.

Britse en Canadeze V.N.-delegaties vragen buitengewone vergadering aan

New York. — De Britse delegatie bij de Verenigde Naties heeft aan de voorzitter van de Veiligheidsraad, Guillaume Georges-Picot, verzocht een buitengewone vergadering van de Raad te beleggen op 12 augustus om „bepaalde problemen van het Midden-Oosten" te onderzoeken. Ingevolge artikel 28, dat hierbij werd aangehaald, kunnen de leden-staten door de regeringshoofden worden vertegenwoordigd. Het Britse verzoek, dat getekend was door Harold Beeley, de plaatsvervangende Engelse vertegenwoordiger bij de V.N., vermeldt niet, waar de vergadering zou moeten plaats vinden.

Ook werd gemeld, dat de permanente vertegenwoordiger van Canada bij de Verenigde Naties opdracht van zijn regering heeft gekregen om een buitengewone vergadering van de Veiligheidsraad voor 12 augustus te verzoeken en de secretaris-generaal, Hammarskjoeld, ervan te verwittigen, dat premier Diefenbaker van Canada voornemens is deze vergadering bij te wonen, aldus verluidt te Ottawa.

—:—

Berlijn. — De Oost-Duitse communistische partij telde eind 1957 1.472.932 leden en kandidaatleden, 60.000 meer dan in 1954 zo is volgens het anti-communistische voorlichtingsbureau West, op het recente Oost-Duitse partijcongres meegedeeld. Volgens deze cijfers zou dus bijna elf procent van de Oost-Duitsers die ouder zijn dan 13 jaar, tot de communistische partij behoren.

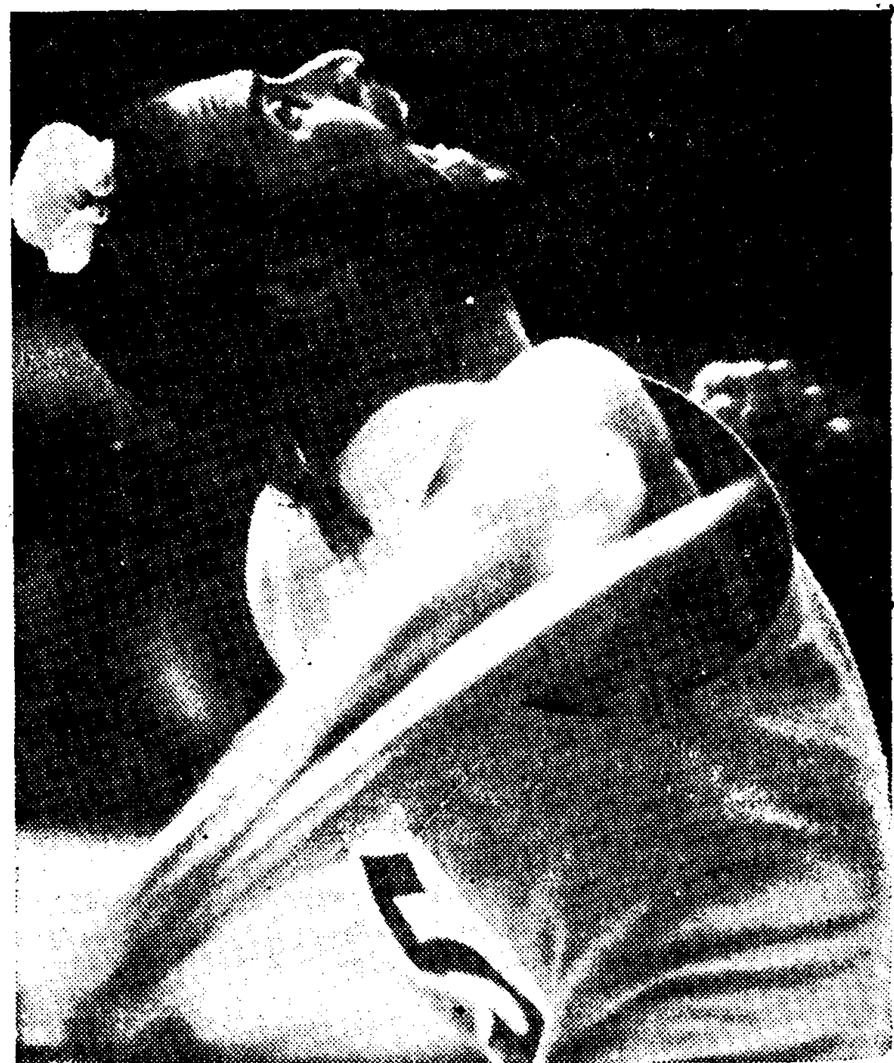
Protest tegen „goedkope vlaggen"

Amsterdam. — De gedelegeerden van havenarbeiders en van schepelingen, die deelnemen aan het congres van de Internationale Bond van Transportarbeiders, dat te Amsterdam wordt gehouden, hebben vandaag een motie aangenomen, waarin zij zich uitspreken voor een algemene boycot van schepen, varende onder vlaggen van landen als Panamá, Honduras en Liberia. Deze landen wordt verweten, dat zij schade berokkenen aan de traditionele scheepvaart en het levenspeil der scheepvarenden bedreigen. Zij verzochten voorts de bijeenroeping van een vergadering van vertegenwoordigers van de regeringen, makelaars en scheepvarenden van West-Europa om deze praktijken tegen te gaan.

Indonesische rechter meent dat zijn leven bedreigd wordr

Djakarta. — Blijkens persberichten heeft de rechter Gunawan die voorzitter is van de rechtbank in de zaak tegen de vier Indonesiers die beschuldigd worden van een poging tot moord op president Soekarno, Djakarta verlaten omdat hij meent dat zijn leven bedreigd wordt.

Hij had bij hem thuis een man onder een tafel gevonden in zijn slaapkamer, die vluchtte nadat hij ontdekt was. Dit was reden voor de rechter om de volgende dag Djakarta te verlaten en naar Semarano in Midden Java te reizen.

Uiterste concentratie spreekt uit deze opname van de Indiase discuswerper Balkar Singh tijdens de „Empire Games" te Cardiff.